

Procesul de pace israeliano-arab și profeta biblic

CUPRINS

Introducere	2
Perspectiva divin` a drepturilor istorice	5
Drepturile istorice — o privire general`	13
Neamurile I-au [mp`r`it \ara]i Domnul S-a m>niat	23
Pacea Israeliano-arab` — perspectiva biblic`	29
P`m`]i\va, ^turma cea sf>nt`", va fi o na\iune de binecuv>ntare	35
Bibliografie	42

Procesul de pace israeliano-arab]i profe\ia biblic`

Introducere

Niciodat` nu s-a mai [nt>mplat ca o na\iune s` fie distrus`, poporul ei s` fie risipit p>n` la marginile p`m>ntului]i totu]i acesta s` r`m>n` timp de secole un popor separat]i distinct. Apoi readunarea acelu]i popor dup` aproape 2000 de ani [n patria lui str`veche]i restabilirea lui ca na\iune pare o sfidare a timpului]i logicii. Rena]terea na\iunii lui Israel [n 1948 a fost un miracol f`r` egal [n istorie.

Acest miracol al rena]terii a fost conceput de fapt [n 1878. David Ben Gurion observa c` noul stat Israel n-a luat fiin`\` [n 1948, ci odat` cu eforturile de pionierat ale imigran\ilor evrei [ncep>nd cu 1878, c>nd s-a fondat prima a]ezare evreiasc`, Petah Tikvah — care [nseamn` ^u]a speran\ei”.* Anul 1878 a marcat [nceputul incredibilei [mpliniri a unei serii de profe\ii biblice legate de restabilirea miraculoas` a Israelului natural. {n acel an, interzicerea imigr`rii]i cump`r`rii de p`m>nt acolo s-a u]urat. {n [mplinirea profe\iei biblice, a [nceput [ntoarcerea masiv` a evreilor din diaspora [n patria lor str`veche (Ieremia 16:14-16; Isaia 43:4-6). {ns`]i cump`rarea de p`m>nt a fost o [mplinire a profe\iei (Ieremia 32:44). De]ert sterp]i terenuri cu mla]tini infestate de malarie au fost cump`rate la pre\uri exorbitante de la proprietarii musulmani absen\i. Schimb`rile climatice miraculoase au hr`nit p`m>ntul uscat]i [nsetat (Ioel 2:21-24). Cerurile s-au deschis]i ^ploaia timpurie”, care de secole c`zuse numai moderat, a crescut. ^Ploaia t>rzeie” de asemenea s-a trezit din somnul ei de secole. Ca rezultat, de]ertul sterp]i mla]tinile au [nceput s` [nfloreasc` ^precum trandafirul” — [mplinind prezicerea divin`, c` vor s`di vii]i gr`dini de trandafiri (Isaia 35:1; Amos 9:14-15).

Apoi au [nceput durerile na]terii statului evreu. {n 1929 arabii din Hebron au masacrat 67 de evrei.** {n anii 1930, sub direc]ia

* Cuv>ntare la a zecea aniversare a independen\ei lui Israel.

** Actul lui Baruch Goldstein este un memento care produce fiori, c` justi]ia cu caracter de r`zbunare poate fi crud`.

Marelui Muftiu al Ierusalimului*, o minoritate de arabi din Palestina, inspirați de propaganda nazistă, au pus la cale ca statul evreu să se nască mort. „Durerile de naștere” s-au reflectat în actele teroriste calculate [mpotriva a]ezărilor evreiești. Apoi în anii 1940 Muftiul (care era unchiul lui Yasser Arafat)**, i s-a alăturat lui Adolf Eichmann [n exterminarea sistematică a evreilor din Europa.† Acest eveniment rușinos este [nregistrat [n istorie ca „Holocaustul”. {n cele din urmă, recunoscând marelui [ngrozitor, neamurile apăsate de vină au simțit obligația morală să acorde evreilor un stat independent. Deși țara lui Israel a fost sfârșită [n bucurie prin Planul de Repartizare din 1947 al Națiunilor Unite, totuși popoarele arabe erau hotărâte să [mpiedice pe evrei să primească ceva din ea.

Cu toate acestea, Medicul divin n-a permis ca nașterea evreiască să se nască moartă. Cu ultima durere de naștere, Războiul de independență, Statul Israel s-a născut [n ciuda faptului că evreii erau depuși la număr cu 100 la 1 de către armatele invadatoare a țării arabe. Statul nou-născut s-a dezvoltat prin imigrare masivă. {n [mplinirea profeției biblice, recuperarea pământului a continuat. Războiul de țări zile din 1967, un război miraculos, a anexat Israelului străvechile teritorii israeliene, Samaria, Iudeea, Ierusalimul de Est, Fâșia Gaza și {nălăimile Golan. Citând profețiile biblice despre restabilirea lui Israel, ambii prim-miniștri, Menachem Begin și Yitzhak Shamir, au ajutat sistematic la [nflorirea [n Samaria, Iudeea și Gaza a celor 130.000 de azezi evreiești. Căderea bruscă a comunismului

* Conducătorul musulman din Palestina.

** „Numele adevărat al lui Arafat a fost Abd al-Rahman abd al-Bauf Arafat al-Qud al-Husseini. El și-a prescurtat numele pentru a-și ascunde [nrudirea cu nazistul notoriu, ex-Muftiul Ierusalimului, Haj Muhammed Amin al-Husseini.” Howard M. Sachar, A HISTORY OF ISRAEL (New York: Knopf, 1976).

† Reprezentantul lui Eichmann fiind martor ocular, a depus o mărturie despre implicarea lui Hussein: „Muftiul a fost unul dintre inițiatorii exterminării sistematice a evreimii europene și a fost colaborator și consilier al lui Eichmann și Himmler [n executarea acestui plan. El a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai lui Eichmann și [n mod constant l-a incitat pe acesta să accelereze măsurile de exterminare.” J. B. Schechtman, THE MUFTI AND THE FUHRER: THE RISE AND FALL OF HAJ AMIN EL-HUSSEINI (New York: T. Yoseloff, 1965).

[n 1989, care a fost [n sine un miracol, a stimulat un alt salt [n cre]tere, prin afluxul masiv a jum`tate de milion de evrei ru]i. Peste un milion au fost absorbi\i [n economia Israelului.

{ncep>nd din 1993 Israelul și palestinienii au fost angaja\i [n ^Procesul de pace Oslo", care a fost mereu [ntrerupt de perioade de violen`. Statele Unite și puterile apusene preseaz` Israelul s` [ncheie negocierile prin acordarea unui stat palestinian.

Perspectiva lui Dumnezeu

Exist` o perspectiv` care nu \ine cont de nici o ini\iativ`, compromis sau acord de pace: perspectiva lui Dumnezeu. Biblia ebraico-cre]tin` dezv`luie nu numai perspectiva lui Dumnezeu, ci și programul Lui pentru punerea [n aplicare a acestui plan de pace incontestabil. Prezentarea care urmeaz` este o str`duin` de a documenta și a v`supune spre considerare perspectiva lui Dumnezeu:

- Capitolul 1. Promisiunea f`cut` lui Israel de c`tre Dumnezeu, c` [ara Sf>nt` apar\ine ve]nic evreilor, nu s-a pierdut.
- Capitolul 2. Dup` cum a fost profet, [ara urma s` r`m>n` relativ ^pustie" timp de secole, [n timpul expulz`rii lor temporare. Apoi, la timpul hot`r>t de Dumnezeu, poporul evreu urma s` se [ntoarc` [n [ara lui, iar revenirea prosperit`\ii urma s` atrag` o mare afluen` de arabi dintre popoarele [nvecinate.
- Capitolul 3. Dumnezeu a pus sub acuzare neamurile pentru c` au [mp`r\it [ara Lui, d>nd p`r\i din ea arabilor.
- Capitolul 4. Indiferent de rezultatul ^procesului de pace", Scripturile par s` indice un r`zboi final israeliano-arab, care va aduce [`rii lui Israel hotarele ei de drept.
- Capitolul 5. Dup` Scripturi, ^r`m`ji\`a" lui Israel este mare. Drumul spre pace are ca destina\ie armonia final` a Israelului cu arabii, c>nd {mp`r`\ia lui Dumnezeu va fi stabilit` pe p`m>nt, av>nd Ierusalimul ca și capital`.

Capitolul 1

Perspectiva divin` a drepturilor istorice

Arabii palestinieni pretind r`d`cini]i drepturi istorice [n |ara lui Israel. Dar exist` o perspectiv` mai [nalt` a istoriei — perspectiva Celui care scrie istoria [nainte de a se [nt>mpla. Biblia, Cuv>ntul lui Dumnezeu, define]te hotarele reale pe care trebuie s` le posede Statul Israel. Aceste hotare sunt bazate pe promisiunea lui Dumnezeu f`cut` lui Avraam]i ^semin\ei” sau descenden\ilor lui. Promisiunea i-a fost repetat` lui Isaac (nu lui Ismael)]i apoi lui Iacov, al c`rui nume a fost schimbat [n ^Israel”. Copiilor lui Israel li s-a promis c` vor poseda toat` |ara, ^de la r>ul Egiptului p>n` la r>ul cel mare, r>ul Euftrat” (Genesa 15:18).

Cel mai mare furt din istorie

Cu mult [nainte de revizionismul istoriei Holocaustului, cre]tinii au f`cut o revizuire a promisiunilor lui Dumnezeu fa\` de Israel. Atinse de antisemitism timp de peste 1700 de ani, bisericile tradi\ionale au dezvoltat repede o ^teologie de [nlocuire”, care [n realitate este o ^teologie revizionist` “. Teologii bisericii timpurii au ajuns la concluzia gre]it` c` Israelul ca popor este ve]nic respins de Dumnezeu fiindc` L-a respins pe Isus. Se ridic` preten\ia c` biserica este acum Israelul spiritual]i ca atare a [nlocuit Israelul natural. Aceast` ^teologie de [nlocuire” mai este [nc` sus\inut` de majoritatea principalelor denomina\ii cre]tine,]i ea []i face drum]i [n bisericile Evanghelice, [n special [n mi]carea charismatic`, sub stindardul ^reintegritismului”. Aceast` teologie conchide, de asemenea fals, c` Israelul a pierdut orice preten\ie la |ara lui. {ncercarea de a priva de gloriosul s`u destin cov>r]itoarea majoritate a poporului evreu din vremea lui Isus [ncoace este cea mai mare [ncercare de furt din istorie.

Versiunea King James (traducere englez` realizat` [n 1611 — n.t.) a Bibliei este plin` de exemple de ^teologie revizionist` “. Profe\iile Vechiului Testament, capitol dup` capitol, con\in promisiuni de binecuv>ntare de la Dumnezeu pentru Israel]i Iacov. {n aceste capitole, editorii, care sunt revizion]ti, [ncearc` s` nege Israelul, pun>nd [n mod arbitrar titluri care aplic` versetele la biserica cre]tin`. De]i uneori Israelul poate simboliza Biserica, ^Israelul spiritual”, totu]i promisiunile f`cute lui ^Iacov” se refer` [ntotdeauna la Israelul natural. Capitole

[ntregi de binecuv>nt`ri Ji promisiuni divine au fost literalmente furate de la poporul evreu. {n Isaia 43, de exemplu, Dumnezeu, f`c>ndu-}i promisiunile, Se adreseaz` cu, ^Iacove” Ji ^Israele”. {n cele mai multe edi\ii King James, titlul capitolului red` [n mod arbitrar: ^Dumnezeu m>ng>ie Biserica cu promisiunile Sale”.

Spiritul antisemit al ^teologiei de [nlocuire” devine evident c>nd [n Vechiul Testament este vorba de capitole care se refer` la blestemele lui Dumnezeu [mpotriva lui Israel. {n aceste versete nu se [ncearc` s` se aplice ^Israel” [n sens spiritual, ci, ori de c>te ori apar blestemele lui Dumnezeu pentru Israel, ele sunt aplicate la evrei. Isaia 59 are ad`ugat un titlu: ^P`catele evreilor”. }i totu]i, chiar [n capitolul urm`tor, Isaia 60, acela]i popor evreu este jefuit de c`tre revizioni]ti de gloria lui viitoare dat` de Dumnezeu. Nota\i [n cele mai multe Biblii King James titlul capitolului, ^Gloria bisericii”. Istorical James Parkes observa¹:

^Teologii cre]tini l-au [mp`r`vit (Vechiul Testament) [n istoria a dou` popoare: ... evreii cei virtuo]i, ... care aveau toat` lauda Ji promisiunile, Ji evreii cei r`i, care aveau toate nelegiuirile Ji [nvinuirile. Aceasta era interpretarea (teologiei revizioniste) repetat` tot mereu, [n toate variantele posibile, Ji [ncep>nd cu secolul al treilea [n fiecare secol.”

^Teologia revizionist`" Ji P`rin\ii Bisericii timpurii

Care sunt originile nefericite ale ^teologiei revizioniste”? Aceast` ^teologie revizionist`" sau ^de [nlocuire” [Ji are originile [n antisemitismul a]a-zi]ilor P`rin\ii ai Bisericii timpurii.

O scriere din vremea Bisericii timpurii, Epistola lui Barnaba, spune c` evreii n-au nici un viitor [n nici un leg`m>nt dat de Dumnezeu. ^Nu v` mai face\i p`cate spun>nd c` leg`m>ntul este Ji pentru ei Ji pentru noi”, insista el. ^Da, este pentru noi; Ji astfel ei l-au pierdut pentru totdeauna”².

Justin Martirul, scriindu-i conduc`torului evreu Triphon (138 d. Cr.), a citat din Scripturile evreie]ti, la care el s-a referit spun>nd: ^Scripturile voastre, sau mai degrab` nu ale voastre, ci ale noastre”. El de asemenea a declarat c` ^darurile profetice ... care [nainte au fost la na\iunea voastr`, au fost transferate la noi”³.

{n anul 387 d. Cr., Ioan Crisostomul spunea: ^De la uciderea lui Dumnezeu, evreii au fost preda\i [n m>inile demonilor ... ei sunt buni numai pentru a fi m`cel`ri\i ... comportamentul lor, de o indecen\` grosolan`, nu este mai bun dec>t cel al porcilor Ji boilor ... Sinagoga este un bordel, o pe]ter` de t>lhari, o vizuin` de animale feroce ...”⁴. El

sus\ine]i aceea c` atunci c>nd cre]tinii bat]i omoar` pe evrei, evreii sunt de vin`, nu cre]tinii, care ac\ioneaz` dup` ^voinea lui Dumnezeu”⁵.

{n anul 388 d. Cr., Ambrozie Episcopul Milanului, a ordonat arderea unei sinagogi, ^a]a [nc>t s` nu existe loc unde Cristos s` fie respins”. Dup` el, sinagoga ^a fost distrus` prin judecata lui Dumnezeu”⁶.

^Teologia revizionist`]i antisemitismul

Dup` cum ^teologia revizionist` s-a n`scut din antisemitismul P`rin\ilor Bisericii timpurii, tot a]a Martin Luther este un exemplu al modului [n care acceptarea acestei teologii poate concepe la r>ndul ei antisemitism. {ntr-un articol intitulat ^Isus S-a n`scut evreu”, datat 1523, Luther a spus ini\ial⁷:

^Ei (catolicii) s-au purtat cu evreii ca]i cum ar fi fost c>ini, nu fiin\e umane. Ei n-au f`cut nimic pentru evrei, ci i-au blestemat]i au pus m>na pe avu\ia lor. Eu a] sf`tui]i a] cere tuturor s` se poarte amabil cu evreii]i s`-i instruiasc` [n Scripturi; [n acest caz am putea a]tepta ca ei s` vin` spre noi. Noi trebuie s`-i primim cu amabilitate]i s` le permitem s` concureze cu noi pentru c>]tigarea mijloacelor de trai ...]i dac` unii dintre ei se [nc`p`>neaz`, ce-i cu asta? Nu to\i suntem buni cre]tini.”

C>nd Luther a v`zut c` evreii nu s-au convertit dup` cum s-a a]teptat, [n ultimii s`i ani a scris o bro]ur`, ^Cu privire la evrei]i la minciunile lor”, [n care el [n]ir` opt ac\iuni care trebuie [ntreprinse [mpotriva evreilor⁸:

- * Arderea tuturor sinagogilor
- * Interzicerea evreilor de a c`l`tori
- * Distrugerea a]ez`rilor evreie]ti
- * Interzicerea evreilor de a percepe dob>nd` pe [mprumut de la cei care nu sunt evrei]i confiscarea propriet`ii evreilor
- * Confiscarea c`r\ilor sfinte
- * For\area evreilor de a face munc` fizic`
- * Interzicerea rabinilor de a [nv`a
- * Expulzarea evreilor din provinciile unde tr`iesc cre]tini.

Teologii ^revizionisti” de ast`zi conchid gre]it c` poporul evreu]i-a pierdut drepturile la]ara lui. {n consecin\` ei pretind c` toate profe\iile, [n special cele din c`r\ile lui Isaia]i Ieremia cu privire la restabilirea lui Israel [n \ara lui istoric`, au fost [mplinite prin [ntoarcerea lui Israel din robia babilonian` (536 [. Cr.). Apoi ei spun c` orice f`g`duin\` de binecuv>ntare dup` 536 [. Cr. ar fi condi\ionat` de credin]ia lor;]i deoarece ei prin respingerea lui Isus s-au dovedit

complet necredincio\i, orice alt` binecuv>ntare a lor ca neam sau popor a fost pierdut`.

Ce spun Scripturile?

Acest concept revizionist, conform c`ruia Israel Ji-a pierdut \ara, este contrazis de profetul Ieremia. ^A]a vorbe]te DOMNUL: ... dac` n-am a]ezat legile cerului Ji ale p`m>ntului, atunci voi lep`da Ji s`m>n\a lui Iacov ... c`ci Ji voi aduce [napoi din captivitate Ji voi avea mil` de ei” (Ieremia 31:35-37; 33:25, 26). Aceste dou` profe\ii nimicesc ^teologia revizionist`. Numai c>nd legile universului, f`cute de Dumnezeu, vor [nceta s` controleze ziua Ji noaptea, cerul Ji p`m>ntul, numai atunci va lep`da Dumnezeu s`m>n\a lui Avraam, Isaac Ji Iacov. Apoi Ieremia arat` c`, ^Cetatea (vechiul Ierusalim) va fi zidit` iar` Ji pentru DOMNUL” de c`tre evreii reveni\i, Ji mai mult, zidurile ^nu vor mai fi niciodat`, nici surpate, nici d`r>mate” (Ieremia 31:38-40). Descenden\ii lui Israel (Iacov) — nu ai lui Ismael sau ai lui Esau — vor primi cetatea Ierusalimului (inclusiv Ierusalimul de Est) pentru ve]nicie.

Cartea lui Zaharia a fost scris` dup` [ntoarcerea din captivitatea babilonian` Ji [n timpul zidirii celui de-al doilea templu. Totu]i Zaharia a profe\it o risipire viitoare Ji o readunare final` a lui Israel [n \ara lui — apoi Ierusalimul va deveni capitala {mp`r`\\iei lui Dumnezeu pe p`m>nt.

— Zaharia 8:7, 8 ^A]a vorbe]te DOMNUL o]tirilor: Iat` Eu voi salva pe poporul Meu din \ara de la r`s`ritul soarelui Ji din \ara de la asfin\itul soarelui. {i voi aduce Ji ei vor locui [n mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu Ji Eu voi fi Dumnezeuul lor, [n adev`r Ji [n dreptate.”

— Zaharia 8:13 ^Dup` cum a\i fost un blestem [ntre popoare, casa lui Iuda Ji casa lui Israel, tot astfel v` voi m>ntui Ji ve\i fi o binecuv>ntare. Nu v` teme\i, ci [nt`ri\i-v` m>inile!”

— Zaharia 8:20-23 ^A]a vorbe]te DOMNUL o]tirilor: Vor mai veni iar` Ji popoare Ji locuitori din multe cet`\i. Locuitorii unei cet`\i vor merge la cealalt` zic>nd: Hai s` implor`m de [ndat` pe DOMNUL Ji s`c`ut`m pe DOMNUL o]tirilor! } i voi merge Ji eu! } i multe popoare Ji neamuri puternice vor veni s`caute pe DOMNUL o]tirilor la Ierusalim Ji s`se roage DOMNULUI. A]a vorbe]te DOMNUL o]tirilor: {n zilele acelea zece oameni din toate limbile popoarelor vor apuca pe un iudeu de poala hainei, zic>nd: Vrem s`mergem cu voi; c`ci am auzit c` Dumnezeu este cu voi!”

Desigur, profe\iile din Isaia, Ieremia, Daniel, Amos Ji altele, vorbesc despre prima restabilire a lui Israel [n \ara lui, dup` cei 70 de ani de pustiire-captivitate. Dar ele vorbesc Ji despre restabilirea final` a lui

Israel ^[n zilele din urm`"]i ^[n zilele acelea", restabilire care va culmina [n {mp`r`\\ia lui Dumnezeu pe p`m>nt. C>nd a fost stabilit` vreodat` pe p`m>nt o [mp`r`\\ie de pace, prosperitate, fericire]i securitate economic` (Isaia 2:2-4; Ieremia 31:29-34; Mica 4:1-7)? {n cartea lui Isaia sunt c>teva profe\\ii care arat` c` Israelul va fi restabilit [n favoare divin` — juc>nd un rol central [n viitoarea {mp`r`\\ie a lui Dumnezeu pe p`m>nt — la mult` vreme dup` moartea lui Isus.

— *Isaia 2:1-4* ^Cuv>ntul pe care Isaia, fiul lui Amol, l-a v`zut cu privire la Iuda]i la Ierusalim. Se va [nt>mpla [n zilele din urm`, c` muntele casei DOMNULUI va fi [ntemeiat ca cel mai [nalt munte; se va [n`\\a deasupra dealurilor]i toate popoarele se vor [ngr`m`di spre el. } i multe popoare se vor duce]i vor zice: Veni\\i, s` ne suim la muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacov, ca s` ne [nve\\e c`ile Lui]i s` umbl`m pe c`r`rile Lui. C`ci din Sion va ie]i legea]i din Ierusalim cuv>ntul DOMNULUI. El va fi Judec`torul neamurilor, El va mostra un mare num`r de popoare, a]a [nc>t din s`biile lor []i vor f`uri fiare de plug]i din sul\\ele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia [mpotriva altuia]i nu vor mai [nv`\\a r`zboiul."

O a doua readunare

De]i scris` [nainte de risipirea babilonian`, cartea lui Isaia spune c` Domnul va aduna pe Israel a doua oar`. El]i adunase prima oar` dup` cele 70 de s`pt`m>ni de pustiire-captivitate. Israel n-a mai fost dup` aceea risipit p>n` [n anul 70 d. Cr. — aproape la 40 de ani dup` moartea lui Isus, c>nd armata roman` a distrus Ierusalimul. Readunarea prezent` a evreilor [n \\ara f`g`duit` lor este adunarea ^a doua oar`" din profe\\ia lui Isaia.

— *Isaia 11:11-12* ^} i se va [nt>mpla [n acea zi c` DOMNUL {]i va [ntinde m>na a doua oar`, ca s` r`scumpere r`m`]i\\a poporului S`u, risipit [n Asiria]i [n Egipt, [n Patros]i [n Etiopia, [n Elam, [n } inear]i [n Hamat,]i [n insulele m`rii (popoare foarte departe de Babilon). El va [n`\\a un steag pentru popoare, va str>nge pe exila\\ii lui Israel]i va aduna pe cei risipi\\i ai lui Iuda, de la cele patru margini ale p`m>ntului."

Aceast` adunare ^a doua oar`" a fost prezis` c` va fi dintre popoare foarte departe de Babilon. {n Deuteronom se spune c` evreii vor fi risipi\\i printre popoare necunoscute p`rin\\ilor lor.

— *Deuteronom 28:36-37* ^DOMNUL te va duce, pe tine]i [mp`ratul pe care-l vei pune peste tine, la un popor pe care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici p`rin\\ii t`i (Avraam a venit din Babilon — Genesa 11:31). } i acolo, vei sluji altor dumnezei, de lemn]i de piatr`. } i vei ajunge o pricin` de uimire, un proverb, o batjocur` printre toate popoarele la care DOMNUL te va duce."

Deoarece profetul Ieremia citează chiar aceste cuvinte ale lui Moise, „părinții” la care se referă Ieremia trebuie să fie Avraam, Isaac și Iacov. Această profecie se referă la „părinții” de dinaintea intrării lui Israel [în țară, nu la „părinții” sau conducătorii care i-au dus la neascultare după ce au intrat [în țară, a]a cum greșit pretind revizionistii. Deși Ieremia a trăit [înaintea celor 70 de ani de pustiire-captivitate, el a prezis o a doua risipire [într-o țară pe care „părinții” lor n-o cunoscuseră niciodată. Această a doua risipire se va extinde mult [în afara Babilonului sau Caldeii, unde trăisese odată „tatăl” Avraam. Prin urmare, Ieremia prezintă o emoționantă profecie a celei de-a doua risipiri și a celei de-a doua adunări miraculoase care se [indeplinește]te acum.

— *Ieremia 16:13-15* „De aceea, voi muta din țara aceasta [într-o țară pe care n-ați cunoscut-o, nici voi, nici părinții voștri]; și acolo veți sluji altor dumnezei, zi și noapte, căci nu voi arăta [îndurare. De aceea, iată, vin zile, zice DOMNUL, când nu se va mai zice: Viu este DOMNUL, care a scos din țara Egiptului pe fiii lui Israel! ci se va zice: Viu este DOMNUL, care a scos pe fiii lui Israel din țara de la miazănoapte și din țărilor unde-i izgonise! Căci [și voi aduce [napoi [în țara lor, pe care o dădusem părinților lor.”

Un alt exemplu de profecie scrisă [înainte de captivitatea babiloniană, cu o împlinire la timpul sfârșitului, este [în Ieremia 3:8, 9. Această profecie include timpul când Dumnezeu {și varsă} mânia peste toate [imperțiile] de pe pământ. Apoi El va da popoarelor buze curate (adevărate Evanghelie), ca toți să cheme Numele DOMNULUI, ca să-I slujească [într-un gând]. Niciodată [în trecut n-au chemat „totați” Numele Domnului.

{și același capitol se vorbește minunat despre restabilirea Israelului natural la „timpul sfârșitului” și despre rolul lui principal [în imperiul] al lui Dumnezeu:

— *Ieremia 3:19-20* „Iată, [în timpul acela voi lucra [impotriva tuturor celor ce te întruistează; voi scapa pe cei [chiopi] și voi strânge pe cei ce au fost alungați și [și voi face un prilej de laudă și de renume [în toate țărilor unde sunt acum de batjocură]. {în timpul acela voi aduce [napoi; în timpul acela voi strânge; căci voi face o pricină de renume și de laudă [între toate popoarele pământului, când voi aduce [napoi pe captivii voștri sub ochii voștri, zice DOMNUL.”

Aceste profetii ale timpului sfârșitului evident n-au fost împlinite după întoarcerea din captivitatea babiloniană. Evreii n-au fost [nlocuiți sau [îndependenți] de la aceste făgăduințe profetice ale lui Dumnezeu. Profetiile legate de restabilirea Israelului modern [și au o împlinire sigură.

^Nu vor mai fi smul]i”

Scripturile spun [n continuare c` aceast` readunare final` va culmina [n bucurie]i binecuv>ntare f`r` sf>r]it.

— *Ieremia 31:10-12* ^Asculta\i cuv>ntul DOMNULUI, popoare,]i vesti\i-L [n insulele dep`rtate! Spune\i: Cel care a risipit pe Israel [l va aduna]i-l va p`zi cum []i p`ze]te p`storul turma. C`ci DOMNUL l-a eliberat pe Iacov]i l-a r`scump`rat din m>na unuia mai tare dec>t el. Ei vor veni]i vor chiui de bucurie pe [n`l\imea Sionului; vor alerga la bun`t`vile DOMNULUI, la gr>u, la must, la untdelemn, la miei]i la vi\ei, sufletul le va fi ca o gr`din` bine udat`]i nu se vor mai ofili.”

Eternitatea de bucurie a Israelului restabilit [n propria lui \ar` este [nc` [n viitor.

Amos 9:14-15 ^Voi aduce [napoi pe captivii poporului Meu Israel; ei vor zidi iar`]i cet`vile pustiite]i le vor locui, vor s`di vii]i le vor bea vinul, vor planta gr`dini]i le vor m>nca roadele. {i voi planta [n \ara lor]i nu vor mai fi smul]i din \ara pe care le-am dat-o, zice DOMNUL Dumnezeu t`u.”

Asemenea profe\ii nu pot fi logic interpretate [n nici un sens simbolic. Israelul va fi literal plantat iar`]i ^[n \ara lor”, |ara p`rin\ilor lor, Canaanul. Dumnezeu d`duse |ara prin f`g`duin\` lui Avraam]i semin\ei lui — [n ^st`p>nire ve]nic`”. Aceast` f`g`duin\` este de la Dumnezeu]i trebuie, prin urmare, [mplinit`. F`g`duin\`a ini\ial` f`cut` lui Avraam r`m>ne pentru ve]nicie.

— *Genesa 13:14-17; 17:8* ^Ridic`-i ochii]i din locul [n care e]ti prive]te spre miaz`noapte]i spre miaz`zi, spre r`s`rit]i spre apus; c`ci toat` \ara pe care o vezi \i-o voi da \ie]i semin\ei tale pentru totdeauna. ... Scoal`-te, str`bate \ara [n lung]i-n lat; c`ci \ie \i-o voi da. ...]ie]i semin\ei tale dup` tine voi da \ara [n care locuie]ti acum ca str`in, toat` \ara Canaanului, [n st`p>nire ve]nic`.”

^Nu vor mai fi smul]i”... ^\i-o voi da pentru totdeauna”... ^[n st`p>nire ve]nic`” — aceste expresii vorbesc despre faptul c` [n viitor Israel va posedea |ara ve]nic. Domnul a promis Canaanul [n mod specific: ^|ie]i semin\ei tale dup` tine voi da \ara [n care locuie]ti acum ca str`in, toat` \ara Canaanului, [n st`p>nire ve]nic`” (Genesa 17:8). Cre]tinul }tefan a spus c` Avraam nu primise [nc` |ara [n [mplinirea promisiunii [nregistrate [n Genesa (Fapte 7:5). Logica lui }tefan este c` Avraam va primi |ara [n {mp`r`\ia lui Dumnezeu]i to\i descenden\ii lui (poporul evreu) dup` el vor primi |ara ^[n st`p>nire ve]nic`”. Canaanul nu este [n cer. Canaanul este pe p`m>nt.

Toate aceste profe\ii sunt [n armonie cu ra\ionamentul inspirat al Apostolului Pavel din Romani 11:25-36. Contrar teologiei revizioniste, ^tot Israelul va fi m>ntuit”, at>t de moartea adamic`, c>t |i de condamnarea legii — ^c`ci darurile de har |i chemarea lui Dumnezeu sunt f`r` schimbare” (Romani 11:29).

^Veghetorii” sioni]ti biblici [n Israel

Cea mai pertinent` Scriptur` referitoare la problema curent` a |`rii |i la ^procesul de pace” este probabil Ieremia 31:5-10. {n contextul readun`rii poporului evreu [n |ara lor la timpul sf>r]itului, Domnul spune: ^Vei s`di iar` |i (dup` exilul lor din |ar`) vii pe [n`l\imile Samariei (a|a-numitul Mal de Vest) ... str`jerii vor striga pe muntele lui Efraim (de asemenea Malul de Vest): Scula\i-v` s` ne suim [n Sion, la DOMNUL, Dumnezeul nostru”. ^Veghetorii” sunt sioni]tii biblici; |i mul\i tr`iesc pe mun\ii Samariei |i Efraimului. Sioni]tii biblici cheam` pe israeli\ii laici s` se [ntoarc` spre Domnul |i spre Biblie. Ast`zi [n Israel este [n curs o disput` [ntre sioni]tii biblici |i israeli\ii laici.

{ns` versetul 7 se adreseaz` cre]tinilor. ^C`ci a|a vorbe]te DOMNUL: C>nta\i de bucurie (cre]tinii sunt [ndemna\i s` c>nte) pentru Iacov (Israelul natural), chiui\i de veselie [n fruntea (ebraic lit. ^cap”) neamurilor! (Statele Unite sunt [n fruntea popoarelor acum.) {n`l\i-v` glasurile, c>nta\i laude |i zice\i: Doamne, m>ntuie]te pe poporul T`u, pe r`m` |i\i a lui Israel!”* Cre]tinii sunt [ndemna\i s` se roage lui Dumnezeu ca s` salveze poporul Israel — inclusiv pe aceia care tr`iesc [n mun\ii Samariei |i Efraimului (Malul de Vest). Cre]tinii de asemenea sunt [ndemna\i s` -]i ^[nal\e glasurile” spun>nd Statelor Unite ce face Dumnezeu. Coopereaz` oare Statele Unite cu scopurile lui Dumnezeu? Exercit>nd presiuni asupra Israelului s` cedeze Malul de Vest, Statele Unite lucreaz` [mpotriva lui Dumnezeu, care a zis: ^Voi fi un tat` pentru Israel |i Efraim va fi [nt>iul Meu n`scut (cei care tr`iesc [n Samaria)”]; (Ieremia 31:9-12). Profe\ia relev` c` toate neamurile trebuie s` recunoasc` faptul c` Domnul restabile]te pe Iacov (Israelul natural) [n \ara lui.

Promisiunile pentru Israelul natural n-au fost pierdute [n favoarea cre]tinilor. Aceste promisiuni de [ntoarcere [n |ar` nu se refer` la [ntoarcerea din Babilon, ci la miraculoasa restabilire actual` ca stat na\ional. Israelul nu va ^mai fi smuls”. Niciodat`.

*O aplicare alternativ` pentru *fruntea popoarelor* ar fi Na\iunile Unite.

Capitolul 2

Drepturile istorice — o privire generală

Cu excepția celor 70 de ani de pustiire-captivitate babiloniană, poporul evreu a trăit fără întrerupere în țara lui Israel până în 70-135 d. Cr. — o perioadă de peste 1700 de ani. {nainte de nimicirea Ierusalimului de către romani, în anul 70 d. Cr., și de marelă rătăcire și expulzarea evreilor pentru cea de-a doua risipire, populația evreiască din Israel se ridică la două milioane și jumătate.*

Dacă Dumnezeu le-a dat evreilor dreptul la țară, de ce au fost expulzați de romani? De ce au fost „Palestinei”, așa cum a fost denumită de romani, a fost în general închisă pentru evrei atât de multe secole? Isus a spus care a fost motivul acestei risipiri. Când după prezentarea Sa ca rege la Israel (în împlinirea profeției din Zaharia 10:9), El a acuzat pe Israel că a ucis pe profeți și nu l-au acceptat pe El. Isus a spus: „Iată, vi se lasă casa pustie” (Matei 23:37).** Asemănător, Zaharia a prezis că Domnul va răsplăti „dublu” (în ebraică, *mishneh*, „o parte egală”) pentru că ei nu s-au întors spre Isus, „fortreaș” lor. Israel trebuia să aibă o perioadă de dizgrație egală cu perioada de favoare de la Domnul (Zaharia 10:12).

{n privința perioadei de dizgrație din partea lui Dumnezeu, Ieremia a prezis că „răsplăti (rea) dublu (pentru) nelegiuirea și păcatul lor” va fi împlinită înainte de masiva readunare prezentă a evreilor în țara lor (Ieremia 16:14-18, în special vers. 18). Deschiderea ușilor deschise pentru evrei poate fi stabilită precis, anul 1878, când, prin abilitatea diplomatică a primului-ministru Benjamin Disraeli, la Congresul de la Berlin al Națiunilor, Marii Britanii i-a fost dat protectoratul asupra Palestinei. Disraeli s-a adresat Congresului cu intenția de a primi control deplin asupra Palestinei, așteptându-se la o imigrare în masă a evreilor, până la un milion de oameni, care vorbesc o singură limbă și sunt animați de un singur spirit, de o obținere autonomă și independență¹¹. Această întorsătură a evenimentelor a fost urmată în final restricțiile asupra imigrării evreilor și a cumpărării de pământ în Palestina.

De asemenea, atunci s-a înființat prima colonie agricolă — Petah Tikvah („Țara speranței”) — în țara străveche a strămoșilor lor.[†]

*Existau 5-7 milioane de evrei în țară, după „Josephus”⁹. După altă sursă, înainte de 132-135 d. Cr. erau 3 milioane¹⁰.

**Vezi Apoc. 11:8. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu creștinătatea este și ea vinovată de moartea lui Isus.

†Vezi Introducere, p. 1.

Atunci a început recuperarea Țării de către imigranții evrei¹². Începutul acestei readunări în 1878 marchează de fapt întoarcerea favorii la poporul evreu.

Ieremia a profetit că după ce locul va fi „pustiit, fără oameni și fără animale”, țara va fi redată evreilor (Ieremia 33:10-16). De unde ținem această promisiune de restabilire a Țării n-a fost împlinită cu întoarcerea din Babilon? De fapt Ieremia a scris înainte celor 70 de ani de pustiire. Versetele 15, 16 prezic o restabilire permanentă, care va culmina în Veacul Mesianic. „Voi face să răsară lui David un Vârșar drept... și Ierusalimul va locui în siguranță.” Ierusalimul n-a locuit în siguranță după restabilirea temporară din cei 70 de ani de pustiire-captivitate. Această restabilire permanentă urma să aibă loc după a doua risipire — despre care Isus a profetit că va fi în toată lumea (Luca 21:24).

Dumnezeu a intenționat ca din anul 70 până la readunarea prezentă să lase țara fără oameni și fără animale. De ce? Pentru că la timpul profetit se poate primi un aflus masiv de imigranți. Între timp nici un popor nu s-a putut stabili în Palestina. Aici suntem confrunțați cu o discrepanță între Biblie și pretențiile arabilor palestinieni. Biblia vorbește despre o risipire masivă a evreilor urmată timp de secole de o locuire minimă a Țării, până la readunarea de către Dumnezeu a evreilor în țara lor. Totuși, arabii palestinieni pretind că de la cucerirea Țării de către arabi (640-1099 d. Cr.), s-a dezvoltat o cultură palestiniană. Care dintre aceste două vederi asupra istoriei este confirmată de fapte?

Relatarea istorică

Deși expulzarea evreilor după anii 70 și 135 d. Cr. a fost masivă, devotamentul față de țara lui Israel a făcut pe unii să înceapă aproape de hotare, așteptând timpuri mai liniștite ca să se întoarcă. Unul dintre acești părinți ai Bisericii timpurii, Origene, în timpul unei sale călătorii în Sfânta Țară, între 231 și 254, observa că în acel timp evreii erau încă majoritari în țară. După ce în secolul al patrulea Imperiul Roman a îmbrățișat creștinismul, a început o risipire sistematică a evreilor care rămăseseră. Totuși, între 614 și 617 d. Cr., evreii controlau de fapt părțile mari din țară¹³:

„O altă revoltă la scară mare (a evreilor din Palestina), sprijinită de o armată persană invadatoare, a fost atârdată de reușită încă trei ani (614-617) evreii au exercitat control asupra unor părți mari din țară, inclusiv asupra Ierusalimului și Tiberiadei.”

După acest interval de trei ani, perșii au fost învinși și Ierusalimul a fost returnat creștinilor bizantini¹⁴.

Cucerirea arabă

Ca urmare, când arabii au acaparat țara, la cucerirea Siriei bizantine [în anul 640 d. Cr., populația ei era un „mozaic” de minorități. Acest mozaic de oameni, a căror țară a fost botezat de către Roma imperială „Palestina”, era compus din evrei, samariteni, creștini disidenți și, grupul cel mai mare, creștini ortodocși sirieni — dintre care nici unul nu erau arabi.

Deși arabii au condus țara din 640 d. Cr. până în 1099 d. Cr., este în primul rând faptul că ei au devenit vreodată o populație majoritară. Istoricul James Parker a scris¹⁵:

„În primul secol după cucerirea arabă (670-740 d. Cr.), califul și guvernatorul Siriei și Țării (Palestina) au domnit peste supușii creștini și evrei. În zilele timpurii, singurii arabi la vest de Iordan, în afară de beduini, ... erau garnizoanele militare.”

În anul 985, scriitorul arab Muqaddasi se plângea de majoritatea mare a populației evreiești în Ierusalim, și el adaugă: „Moscheea este fără credincioși ...”¹⁶. Deși Al-Hachim, califul Imperiului arab (996-1021 d. Cr.) a ordonat ca toți care nu erau musulmani, din Siria și din zona numită Palestina, să se convertească la islamism ori altfel să fie expulzați, el a ridicat mai târziu unele din restricțiile astfel arabii au rămas o minoritate. Renunțatul istoric arab, Dr. Philip Hitti, observa că după aproape patru secole de la cucerirea arabă (în jur de 1070 d. Cr.), creștinii (care nu erau arabi) din Siria, inclusiv din Palestina, erau încă tot atât de numeroși ca musulmanii și că musulmanii în nici un caz nu erau toți arabi¹⁷.

Stăpânirea cruciașilor în țară (1099-1291 d. Cr.) a fost urmată de stăpânirea musulmană non-arabă a Mamelucilor (1291-1517 d. Cr.). Istoricul arab Hitti observa că în această perioadă a fost un mare exod de arabi¹⁸. Istoricul arab Ibu Khaldun scria în anul 1377 d. Cr.: „Suveranitatea evreiască în țara lui Israel s-a extins pe o perioadă de peste 1400 de ani. ... Evreii au fost cei care au implantat cultura și obiceiurile ajezurilor permanente”¹⁹. La aproape 300 de ani de la stăpânirea arabă în țară, renumitul istoric arab Khaldun (considerat de Arnold Toynbee ca unul din cei mai mari istorici ai tuturor timpurilor) observa că țara era încă plină de cultura și obiceiurile iudaice. În anul 1400 d. Cr., după aproape 300 de ani de la stăpânirea arabă, încă nu exista nici o dovadă de rădăcini sau cultură palestiniană.

În perioada Mamelucilor, ca o consecință a ciumei negre, populația țării la vest de Iordan a scăzut la 140-150.000 de musulmani, creștini

și evrei²⁰. După cucerirea turcă în 1517, un recensământ cu scop de impozitare a înregistrat 49.181 capete de familie și bărbăți necăsătoriți pasibili de a plăti impozite. Profesorul Roberto Bacchi a calculat că în anii 1553-1554 erau 205.000 musulmani, creștini și evrei. Cifrele contelui Francois de Volney, din timpul cuceririi sale în 1785, ar da mai puțin de 200.000 ca populație totală a teritoriului Palestinei²¹. Dr. Philip K. Hitti și Alfred Bonni sunt de acord că populația totală în anul 1800 d. Cr. era mai mică de 200.000^{22,23}. Unii estimează populația totală a rii în 1850 la 150.000. Această populație ar include pe evrei, creștini și arabi.

Apoi în 1856 au început să curgă în Israel fonduri, când Sir Moses Montefiore a cumpărat teren în afara Ierusalimului pentru a invita pe evreii din Israel să se angajeze în agricultură²⁴. Cam din 1878, Edmond de Rothschild a început să finanțeze de fapt stabilirea de colonii agricole evreiești. La acest punct din istorie a început să curgă în Palestina un flux neîntrerupt de fonduri și de imigranți evrei. Acest aflux de resurse a dus la ascensiune economică, ceea ce a atras pe arabii din țările vecine. Deoarece Israel era atunci sub stăpânire musulmană turcă, arabii din tot Orientul Mijlociu au avut acces fără restricții în Palestina. În 1918 populația arabă crescuse la 560.000²⁵. În ciuda restricțiilor asupra imigrării, evreii și arabii au continuat să curgă în Israel până la nașterea în 1948 a Statului Israel. Este clar că investițiile evreilor și imigrarea — ca și cultivarea laborioasă a pământului — au plasat Israel pe harta economică.

Cucerire arabă sau pustiire?

Ce concluzie se poate trage din privirea sinoptică asupra istoriei pe care o redăm în cele ce urmează? Evreii au trăit în Israel neîntrerupt timp de 1700 de ani, până la nimicirea de către romani a statului lor național, în anul 70 d. Cr. La acest punct, populația Israelului, de peste 2,5 milioane, a scăzut brusc prin marelui masiv și expulzare. Dar și în 617 d. Cr. evreii mai stăpâneau Ierusalimul și o parte mare din Israel. După acest punct, chiar dacă arabii au cucerit Israel, ei erau numai o minoritate. Apoi de-a lungul secolelor de stăpânire creștină a cruciaților și în perioada Mamelucilor, Israel era încă dominat de cultura și obiceiurile iudaice, până în anul 1400 d. Cr., chiar dacă în cele din urmă arabii au devenit cu puțin în majoritate. Fiindcă Profetul Ieremia prezisese că în timpul celei de-a doua risipiri Israel va fi uitată și pustiită, Israel a alunecat într-o relativă obscuritate, un braț de râu prăsit al Siriei, în special în timpul stăpânirii turcești. Astfel, timp de secole, populația totală combinată,

de musulmani, creștini și evrei, a fost mai mică de 200.000. Prin urmare, comparativ cu cifra maximă a populației evreiești, de peste două milioane, țara a devenit relativ „fără oameni și animale”, cum a prezis profetul.

Țara Sfântă

Date semnificative	Evenimente istorice
1700 de ani până la distrugerea Ierusalimului de către romani, 70 d. Cr.	Entitate națională iudaică, cu sistem juridic, comerț etc., majoritatea timpului. Populația de 2,5 milioane
70-135 d. Cr.	Roma începe tentativele de a nimici sau exila 2,5 milioane de evrei
614-617 d. Cr.	Evreii stăpânesc mari părți din țară
640-1099 d. Cr.	Cucerire arabă dar nu populație arabă majoritară
1099- 1291 d. Cr.	Stăpânirea cruciaților
1291-1517 d. Cr.	Stăpânirea Mamelucilor musulmani non-arabi
1517-1917 d. Cr.	Sub stăpânire turcească țara alunecă într-o relativă obscuritate
1856-1948 d. Cr.	Afluxul de fonduri evreiești și cultivarea pământului atrag pe imigranții evrei și arabi

Pretenția palestiniană

Pretenția palestiniană de secole țara a susținut o cultură palestiniană prosperă nu este autorizată de faptele istorice. Totuși comunitatea mondială a fost receptivă la o astfel de pretenție. Yaser Arafat, în luarea sa de cuvânt de la Națiunile Unite, în 1974, a declarat: „Invazia evreiască a început în 1881 ... Palestina era atunci o zonă verde, locuită în principal de un popor arab în curs de a-și zidi viața și de a-și îmbogăți cu dinamism cultura indigenă”.

Ce se [nt>mpl` cu aceast` preten\ie dac` este comparat` cu observa\iile personale ale unor autorit`i cunoscute? {n 1738, Thomas Shaw observa, ^o \ar` stearp` ... din lips` de locuitori²⁶. {n 1785, Constantine Francois de Volney a [nregistrat popula\ia celor trei ora]e principale. Ierusalimul avea 12-14.000 locuitori. Betleemul avea [n jur de 600 b`rba\i ap\i pentru serviciul militar. Hebronul avea 8-900 b`rba\i²⁷. {n 1835, Alphonse de Lamartine scria: ^{n afara ora]ului Ierusalim n-am v`zut nici o fiin`\` vie, n-am auzit nici o voce de fiin`\` vie ... o lini]te total`, etern`, domne]te [n ora], pe drumurile publice, la \ar` ... Morm>ntul unui [ntreg popor²⁸.

{n 1857, consulul britanic [n Palestina, James Finn, raporta: ^|ara este [n m`sur` considerabil` f`r` locuitori Ji de aceea nevoia ei cea mai mare este de un corp de popula\ie²⁹. Aceast` observa\ie istoric` este o confirmare remarcabil` a prezicerilor biblice, c` [n timpul ^dublului” de pedeaps` Ji risipire a lui Israel, Domnul va face ca |ara s` r`m>n` f`r` oameni Ji f`r` animale (Ieremia 33:10; Zaharia 10:12; Ieremia 16:14-18). Nu este de mirare c` [n 1857 ea tocmai a]tepta ^un corp de popula\ie”! {n providen\ia Domnului, acest corp de popula\ie necesar — poporul evreu — a [nceput s` se [ntoarc` dup` 1878, la sf>r]itul perioadei scripturale de dizgra\ie a lor din partea lui Dumnezeu.

Cel mai popular citat despre pustiirea |`rii este din ^Ageamii [n str`in` tate” (1867) de Mark Twain: ^Palestina st` [n sac Ji cenu]`. Peste ea cloce]te vraja unui blestem care i-a ve]tejit c>mpiile Ji i-a [nc`tu]at energiile. ... Palestina este goal` Ji ur>t`. ... Este o \ar` f`r` speran`, trist`, sf>]iat`.

Relat`rile istoriei confirm` prezicerile biblice, c` [n timpul risipirii Ji ^dublului” de dizgra\ie a evreilor din partea lui Dumnezeu, |ara lui Israel va ajunge goal`, a]tept>nd [ntoarcerea poporului evreu c>nd [n 1878 perioada lui de dizgra\ie se sf>r]ea. Relat`rile istoriei pur Ji simplu nu confirm` prezenta preten\ie palestinian` la r`d`cini Ji cultur` palestinian` [ntr-o ^zon` verde” de la st`p>nirea arab` a |`rii (640-1099 d. Cr.).

^Siria de Sud” fa`\` de ^Palestina”

Romanii schimbaser` numele |`rii, din Israel, [n ^Palestina”. Dar din 640 p>n` [n anii 1960, arabii s-au referit la aceast` |ar` numind-o ^Siria de Sud”. Arabii au [nceput s` numeasc` |ara ^Palestina” numai din anii 1960. P>n` cam prin secolul al XVIII-lea lumea cre]tin` a numit

această țară, ^| ara Sf>nt`". Dup` aceea ei au folosit dou` nume: ^| ara Sf>nt`" și ^Palestina". C>nd [n 1922 Liga Na\iunilor a dat Marii Britanii mandatul de a preg`ti Palestina ca patrie a poporului evreu, numele oficial al țării a devenit ^Palestina", și a r`mas a|a p>n` la rena]terea Statului Israel [n 1948. Totuși, chiar și în această perioad`, conduc`torii arabi din țar` se numeau pe ei [n]și sud-sirieni și vociferau c` țara devenise parte dintr-o ^Sirie Mare". Această ^na\iune arab`" includea Siria, Libanul, Irakul, Transiordania și Palestina. Un comentariu din revista TIME formula clar cum s-a n`scut identitatea palestinian` at>t de t>rziu, [n anii 1960³⁰:

^Golda Meir sus\inea odat` c` nu exist` un astfel de lucru ca @palestinian#; la vremea respectiv` ea nu gre]ea [n [ntregime. {nainte ca Arafat s`-]i [nceap` activitatea de prozelitism, cei mai mul\i arabi din teritoriul Palestinei se considerau membrii unei atotcuprinz`toare na\iuni arabe. Arafat a fost cel care a f`cut saltul intelectual spre o definiere a palestinienilor ca popor distinct; el a exprimat cauza, a organizat-o, a luptat pentru ea și a adus-o [n aten\ia lumii. ..."

Dac` exista o cultur` palestinian`, se a]tepta o cre]tere normal` a popula\iei de-a lungul secolelor. Dar cu excep\ia a relativ pu\ine familii, arabii n-au avut nici un ata]ament fa\` de țar`. DAC` arabii din sudul Siriei s-au scurs [n Palestina pentru motive economice, atrac\ia cultural` a Siriei sau a altor \ri arabe i-a dus [napoi pe parcursul unei genera\ii. Acesta este factorul care a p`strat popula\ia arab` sc`zut`, p>n` c>nd spre sf>r]itul anilor 1800 afluxul de investi\ii financiare și de popula\ie evreiasc` a f`cut țara atractiv` din punct de vedere economic. Atunci, c>ndva [ntre 1850 și 1918, popula\ia arab` a crescut la 560.000. Nu pentru a-i absolvi pe evrei, ci pentru a ap`ra politica britanic`, secretarul de stat pentru colonii, Malcolm MacDonald, care nu era exagerat de prietenos fa\` de evrei, a declarat [n Camera Comunelor (la 24 noiembrie 1938): ^Arabii nu pot spune c` evreii [i scot afar` din țar`. Chiar dac` nici m`car un evreu n-ar fi venit [n Palestina dup` 1918, eu cred c` popula\ia arab` a Palestinei ar fi fost totuși [n jur de 600.000 ..."³¹.

Contribu\iile și imigrarea evreilor au continuat s` curg` [n țar`. Evreii au creat industrie, agricultur`, spitale — o infrastructur` socio-economic` complet`. Pe m`sura cre]terii locurilor de munc` a crescut și imigrarea arabilor. De fapt, pre]edintele Roosevelt observa [n 1939 c` ^imigrarea arab` [n Palestina [ncep>nd cu 1921 a dep`]it

mult imigrarea totală a evreilor de-a lungul [ntregii perioade]³². Ca exemplu specific, [n 1934, [ntre 30.000 și 36.000 de arabi din provincia Hauran din Siria au plecat [n Palestina ^pentru o viață mai bună³³.

Pe de altă parte, Cartea Albă din 1939 a Marii Britanii a [nchis u]a imigrării evreilor [n țara lor. Simultan, [n timpul celui de-al doilea război mondial³⁴, a fost o imigrare arabă pe scară largă [n țara noilor posibilități. În 1946, Bartley C. Crum, un observator guvernamental al Statelor Unite, nota că zeci de mii de arabi intraseră [n Palestina ^pentru această viață mai bună — și ei continuau să vină³⁵.

Mărturia arabilor și creștinilor

Fiindcă puțin [n anii 1960 arabii vorbeau despre Palestina numind-o ^Siria de Sud" sau parte din ^Siria Mare", Congresul General Sirian din 1919 a declarat: ^Cerem să nu fie nici o separare a părții de sud a Siriei, cunoscută ca Palestina"³⁶. În 1939 George Antonius nota opinia arabă din 1918 asupra Palestinei³⁷:

^Opiniile lui Faisal asupra viitorului Palestinei nu erau diferite de cele ale tatălui său și erau identice cu ale marii majorități a arabilor preocupată de politică. Opinia arabă reprezentativă era [n esență aceea exprimată față de guvernul britanic ... [n ianuarie 1918 de către regele Husain (Marele) eric al Meccii, străbunicul fostului rege, Hussein al Iordaniei). [n opinia arabă, Palestina era un teritoriu arab, formând o parte integrantă din Siria."

Referindu-se la aceeași opinie arabă din 1939 asupra Palestinei, George Antonius vorbea despre ^toată țara cu acel nume (Siria) care acum este separată [n teritoriul sub mandat ..."³⁸. Planșarea lui era că mandatul francez asupra Siriei nu includea Palestina, care era sub mandat britanic.

[n mai 1947, reprezentanții arabi la Națiunile Unite au menționat [ntr-o declarație formală: ^Palestina este o ... parte a provinciei Siria ... Din punct de vedere politic, arabii din Palestina n-au fost independenți [n sensul de a forma o entitate politică separată"³⁹.

[n 31 mai 1956, Ahmed Shukairy, [n calitate de conducător al Organizației pentru eliberarea Palestinei, n-a ezitat deloc să anunțe Consiliul de Securitate că ^se cunoaște [ndeobște că Palestina nu este altceva decât Siria de Sud"⁴⁰.

Președintele sirian Hafez Assad i-a spus odată conducătorului Organizației pentru eliberarea Palestinei, Yaser Arafat⁴¹:

^Voi nu reprezenta\i Palestina c>t o reprezent`m noi. S` nu uita\i niciodat` acest punct: nu exist` un popor palestinian, nu exist` entitate palestinian`, exist` numai Siria. Voi sunte\i parte integrant` din poporul sirian. Palestina este parte integrant` din Siria. De aceea noi, autorit`ile siriene, suntem adev`ra\ii reprezentan\i ai palestinienilor.”

Assad a declarat la 8 martie 1974: ^Palestina este o parte principal` a Siriei de Sud, \i noi consider`m c` este dreptul \i datoria noastr` s` insist`m ca ea s` fie un partener liber al patriei noastre arabe \i al Siriei”⁴².

Iat` cuvintele fostului comandant militar al Organiza\iei pentru eliberarea Palestinei \i membru al Consiliului Executiv al acestei organiza\ii, Zuhair Muhsin⁴³:

^Nu exist` nici o diferen` [ntre iordanieni, palestinieni, sirieni, libanezi. To\i facem parte dintr-o na\iune. Numai din motive politice subliniem noi cu grij` identitatea noastr` palestinian` ... da, existen\ta unei identit`\i palestiniene separate serve]te doar unor scopuri tactice. {ntemeierea unui stat palestinian este o *unealt` nou` [n lupta continu` [mpotriva Israelului.*”

Cele ce urmeaz` sunt observa\ii semnificative f`cute [n anii 1800 de c`tre cre]tini despre arabii din Palestina⁴⁴:

^Arabii, care sunt locuitorii ei, nu pot fi considera\i dec>t reziden\i temporari. Ei \i-au ridicat corturile [n c>mpurile ei de p`]unat sau \i-au construit locurile de refugiu [n cet`\ile ei ruinate. Ei n-au creat nimic [n ea. Deoarece erau str`ini pentru |ar`, ei n-au devenit niciodat` st`p>nii ei. V>ntul de]ertului care i-a adus aici ar putea [ntr-o zi s`-i duc` iar` \i f`r` s` lase [n urma lor vreun semn al trecerii prin ea.”

Stephen Olin, Doctor [n Teologie, Doctor Onorific, considerat ca unul dintre cei mai remarcabili teologi americani, dup` c`l`toriile sale extensive [n Orientul Mijlociu a scris despre arabii din Palestina: ^... cu pu\ine excep\ii, ei sunt probabil descenden\ii vechilor locuitori ai Siriei”⁴⁵.

{ns` cea mai autorizat` declara\ie arab` referitoare la apartenen\ta |`rii Sfinte se afl` [n Koran, Scripturile islamice⁴⁶.

Koranul este de fapt [n acord cu Biblia, c` Dumnezeu (Allah) a f`cut un leg`m>nt cu fiii lui Israel \i a dat |ara Sf>nt` evreilor (Vezi Koranul, Sura V, ^Masa”). } i Koranul descrie |ara dat` evreilor ca ^binecuv>ntat`, \i prevede o [ntoarcere a lui Israel [n |ara lor la sf>r]itul zilelor.

Aceste mărturii confirmă Scripturile creștine, că Dumnezeu a dat poporului evreu țara în posesie veșnică. Puștii arabi care au răstăcit prin țară între 670 și 1878 d. Cr. au fost locuitori doar temporari. O perspectivă mai corectă a istoriei relevă că afluxul recent de arabi, în paralel cu readunarea evreilor, n-are o bază istorică în țară.

Verdictul istoriei: drepturile la țară

{nainte ca imigrarea și investițiile evreilor să fi atras după sine imigrarea masivă a arabilor, arabii de fapt părăseau Palestina. Apoi curentul circulației s-a inversat. ^... Palestina s-a schimbat dintr-o țară de emigrare a arabilor într-una de imigrare a lor. Arabii din Hauran, Siria, ca și cei din alte țări învecinate, au curs în Palestina pentru a profita de nivelul de trai mai crescut și de noile posibilități create de pionierii sioniști⁴⁷. Acest fenomen este confirmat de Raportul Comisiei Regale pentru Palestina, care observa că în perioada dintre Declarația Balfour și Rezoluția de Repartizare din 1947 a Națiunilor Unite, Palestina a devenit o țară de imigrare arabă⁴⁸. După cum a fost documentat în continuare de către Frankenstein, imigrarea arabă substanțială era un fenomen recent⁴⁹:

^Iubitorii timpurii ai Sionului# au inițiat imigrarea arabă. Unii scriitori au ajuns la concluzia că în 1942, 75% din populația arabă a Palestinei era compusă fie din imigranți, fie din descendenți ai celor care au imigrat pe parcursul ultimei sute de ani, în principal după 1882.”

{ntr-adevăr, verdictul istoriei confirmă cu prisosință pe Profetia. Populația țării lui Israel a fost minimă până când în 1878 ^dublul lor de dizgrație s-a sfârșit și a început readunarea exilaților evrei (Ieremia 33:10; Zaharia 9:12 și Ieremia 16:14-18). Istoria dovedește că după aceea dată a început și marele aflux de arabi.

Aceste fapte istorice explică de ce a trebuit ca Națiunile Unite să definească ce înseamnă un ^refugiat palestinian”, anume, un ^refugiat palestinian” este orice arab care fusese măcar timp de doi ani în ^Palestina⁵⁰. Această definiție a Națiunilor Unite este de fapt incompatibilă cu pretenția că războaiele palestinienilor merg cu o mie sau două mii de ani în urmă. Evreii sunt cei care în ultimele două milenii au stăpânit țara numită ^Palestina”. Evreii sunt tot atâta de ^palestinieni” ca și arabii care pretind a fi palestinieni. Dacă vreoaia populație are dreptul la numele de palestinian (dacă ar vrea), evreii sunt aceia, fiindcă țara strămoșilor lor a fost denumită ^Palestina”.

Capitolul 3

Neamurile I-au [mp`r`it \ara]i DOMNUL S-a m>niat

^C>nd voi aduce [napoi pe captivii lui Iuda]i ai Ierusalimului, voi str>nge toate popoarele ... voi [ncepe judecata cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, mo]tenirea Mea, pe care I-au risipit printre popoare, [mp`r`ind [ntre ele \ara Mea." Ioel 3:1, 2.

La sf>r]itul ^dublului" de dizgra\ie]i pedeaps`, Dumnezeu se judec` cu popoarele responsabile pentru h`ituirea]i risipirea ^poporului Meu". Acum, din 1878, [n timpul readun`rii evreilor de c`tre providen\`a divin` [n ^\ara Mea", El se judec` de asemenea cu neamurile care ^Mi-au [mp`r`it \ara" — |ara Lui. Cum I-au [mp`r`it neamurile |ara?

Primul r`zboi mondial a fost un alt eveniment semnificativ [n profe\ia timpului sf>r]itului cu privire la readunarea lui Israel. Turcia, cu un imperiu [ntins care cuprindea Orientul Mijlociu (inclusiv Palestina)]i Africa de Nord, a luptat [mpreun` cu Germania]i Puterile Centrale [mpotriva Alia\ilor. La zdrobirea Imperiului Turc de c`tre Alia\i, evreii]i arabii au cerut state independente. Puterile lumii au fost extrem de generoase fa`\ de arabi, acord>ndu-le dou`zeci]i dou` de state arabe independente — care cuprind 14.096.400 km p`tra\i. Evreii au cerut mai pu\in de unu la sut` din acest teritoriu vast. Alia\ii au fost de acord cu aceast` cerere (care cuprindea ambele maluri ale Iordanului), prin Declara\ia Balfour din 1917]i prin Conferin\`a de la San Remo din 1920 a puterilor lumii (vezi harta I).

Cu toate acestea, din interese imperialiste, [n 1921 Marea Britanie a renegat Declara\ia Balfour, t`ind 77% din teritoriul promis prin Declara\ia Balfour]i [nfiin\>nd Emiratul Arab al Transiordaniei (vezi harta II). Apoi [n 1922 Liga Na\iunilor a dat Marii Britanii mandat s` preg`teasc` restul de 23% din Palestina (inclusiv Samaria, Iudeea, Gaza, {n`\imile Golan]i Ierusalimul de Est) ca patrie a evreilor. Dar sub presiunea Fran\ei, [n 1923 {n`\imile Golan au fost cedate de englezi Siriei care era sub mandat francez⁵¹. Ei au [mp`r`it |ara]i Domnul S-a m>niat.

Politica petrolului

Apoi [n `rile arabe s-a descoperit petrol. Ca urmare s-a constituit ^politica petrolului". Politica extern` englez` era pur]i simplu [mp`ciuitorist` fa`\ de arabi. {n 1939, Cartea Alb` Britanic` interzicea imigrarea [n continuare [n Palestina. De asemenea, Statele Unite]i cele mai multe na\iuni au refuzat cu brutalitate s` accepte

pe evreii din Europa [ncolăși din toate părțile. Ca urmare au fost măcelăriți 6 milioane de evrei în Holocaust.

Câte milioane din aceste nefericite victime și-ar fi găsit un adăpost în Palestina dacă Anglia nu și-ar fi renegat — cu acordul mut al altor națiuni — obligațiile asumate prin mandat, interzicând imigrarea evreilor! Ce crimă colectivă haină în istorie! Când a fost scoasă Declarația Balfour, Lloyd George, primul ministru al Marii Britanii, a numit Cartea Albă Britanică din 1939 la postul național de radio, „un act de perfidie națională care va dezonora numele Angliei”⁵².

De această dată neamurile le-au refuzat evreilor vreo parte din țara lui Dumnezeu și Domnul S-a mâniat. În cele din urmă, neamurile apăsate de vin, după ce și-au renegat promisiunea din 1922, au simțit o obligație morală de a acorda evreilor un stat independent. Dar, din nefericire, Planul de Repartizare al Națiunilor Unite, din 1947, a mai redus încă dimensiunile noului stat Israel (vezi harta III). Ei au împărțit „Țara Mea” și Domnul S-a mâniat....

Când în 1948 Israelul a devenit stat independent, armatele așezate pe popoare arabe au invadat statul nou-născut. După jivă la număr cu o sută la unu, armata israeliană a respins pe invadatori și a cucerit mai mult din teritoriul lor de drept. Providența divină spunea lumii ceva despre dreptul la țară.

Iordania a ocupat Ierusalimul de Est

Statul arab Transiordania a ocupat Ierusalimul de Est, a expulzat pe toți evreii și a distrus sau a păngărit toate locurile sfinte evreiești. Atunci Ierusalimul a devenit „teritoriu ocupat”. Pe lângă că a sfidat Mandatul Națiunilor Unite, Transiordania a ocupat și malul de vest al Iordanului. Nemaifiind limitat la „Trans-Iordania”, adică „Țara de peste Iordan” (malul de est), aceasta și-a redus numele la Iordania, acum stăpânind peste ambele maluri ale Iordanului, cel de vest, ocupat, și cel de est, inițial (vezi harta IV).

Însă această anexare a „Malului de Vest” de către Iordania n-a fost recunoscută de nici un popor din lume — în afară de Marea Britanie și Pakistan. Iordania a fost chiar denunțată de aliașii ei arabi, Siria, Liban, Egipt și Arabia Saudită, care au vrut să excludă Iordania din Liga Arabă⁵³! Se pretinde că 600.000 de arabi au fugit „temporar”, dar temporarul a devenit permanent când invadatorii arabi au eșuat în încercarea lor de a distruge noul Stat Israel. David Ben-Gurion a susținut cu fermitate că cifra de 600.000 era un

neadev`r. ^Problema refugia\ilor este una din cele mai mari minciuni, chiar]i printre poporul nostru ... eu am toate cifrele. Din zona Statului Israel numai 180.000 de arabi au plecat [n 1948. {n total erau 300.000 de arabi [n Israel,]i 120.000 au r`mas"⁵⁴.

{n R`zboiul de]ase zile din 1967, sub amenin\area c` evreii vor fi ^[mpin]i [n mare" de Egipt, Siria]i Iordania, Israelul a eliberat ^teritoriul ocupat" al Ierusalimului]i a dat acces liber evreilor, cre]tinilor]i musulmanilor s` se [nchine la respectivele lor locuri sfinte. Israelul a eliberat de asemenea ^Malul de Vest"]i Gaza. Ce u]or se uit` istoria recent`! Prin compara\ie, administra\ia israelian`, [n ciuda gre]elilor ei, a fost mult mai uman`. Realit`ile ocupa\iei iordaniene]i egiptene sunt redat[e n cele ce urmeaz`, din publica\ia ^Realit`\i crude"⁵⁵:

^Timp de 19 ani, p>n` [n 1967, Iordania a \inut cu brutalitate sub ocupa\ie redenumitul ^Mal de Vest" cu cele 20 de tabere pentru refugia\i supravegheate de UNRWA (agen\ie patronat` de ONU). ... }i c>nd palestinienii de vest s-au revoltat, [n decembrie 1955, aprilie 1957, aprilie 1963, noiembrie 1966]i aprilie 1967, regele Hussein a trimis tancuri care au supus tirului de artilerie str`zile ora]ului]i au mitraliat oamenii la [nt>mplare, omor>nd sute de b`rba\i, femei]i copii.

F>]ia Gaza, cum a fost cunoscut` timp de 19 ani de ocupa\ie egiptean`, avea 8 tabere pentru refugia\i supravegheate de UNRWA, [n care palestinienii erau for\ai s` tr`iasc` [ntr-o supraaglomera\ie sordid`. Egiptul a refuzat s` absoarb` refugia\i; i-a \inut f`r` cet`\enie, le-a refuzat pa]apoarte]i le-a interzis s` c`l`toreasc` sau s` lucreze [n Egipt. (Pe de alt` parte, palestinienilor li s-a permis s` lucreze [n Israel dup` 1967.)

Timp de 19 ani de ocupa\ie brutal` a semenilor lor arabi, Iordania]i Egiptul au \inut deliberat aceste zone [ntr-o stare de stagnare economic`]i]omaj sever. Rata]omajului la [nceputul anilor 60 era [ntre 35]i 45%, iar]omajul refugia\ilor ajungea la 83%. Cu toate acestea, [n toat` aceast` perioad` lumea a t`cut. ... Numai dup` ce Israelul a luat aceste teritorii, [ntr-un r`zboi de ap`rare [n 1967, s-au descoperit ^drepturile legitime]i aspira\iile na\ionale" ale arabilor palestinieni.

Din punct de vedere umanitar situa\ia lor s-a [mbun`t`it incomparabil sub administra\ie israelian`. }omajul s-a men\inut (1989) [n jur de numai 1%]i venitul brut pe locuitor s-a triplat [n mai pu\in de 20 de ani; rata mortalit`\ii infantile a sc`zut de la 140 la mie [nainte de 1967 la numai 30 la mie ast`zi — [n timp ce [n restul lumii arabe este [nc` 80 la mie; sub @cupa\ie#

israelian` au fost [nfiin\ate]apte colegii]i universit`i arabe, [n timp ce [nainte de 1967 nu existau deloc. } i totu]i acum Israelul este atacat.

Dac` \rile arabe ar fi avut o inten\ie real` de a ajuta pe fra\ii lor asedia\i din vestul Palestinei, ei i-ar fi putut absorbi cu u]urin` acum patru decenii, a]a cum au f`cut israeli\ii cu un num`r chiar mai mare de refugia\i evrei din \rile arabe. Arabii palestinieni [mp`rt`]esc aceea]i limb`, religie]i cultur`, iar 70% dintre ei au ca \ar` de origine \ara din care au emigrat bunicii lor [n Palestina pentru motive economice cu trei genera\ii [n urm`. Dar cele 22 de \ri arabe neinteresate [n a-]i ajuta fra\ii palestinieni au preferat s`-i foloseasc` drept arm` politic` [mpotriva Israelului, iar Na\iunile Unite au sprijinit aceast` manipulare uman` crud`.

Pe la mijlocul anilor 1970 Israelul a [ncercat s` dea reafugia\ilor arabi palestinieni din Gaza locuin\e noi, mai bune. Adunarea General` a Na\iunilor Unite, la cererea statelor arabe, a aprobat Rezolu\ia 32/90, condamn>nd Israelul pentru [ncercarea de a muta pe ace]ti refugia\i,]i a cerut ca ei s` fie readu]i @[n tab`ra din care au fost muta\i#. {n ianuarie 1988, un reprezentant al Na\iunilor Unite a venit [n Gaza [nso\it de 10 echipe de televiziune pentru a constata faptele,]i toat` vina pentru situa\ia de acolo a dat-o pe Israel. Ca]i cum n-ar fi existat complicitatea Na\iunilor Unite [n aceast` situa\ie!"

Problema refugia\ilor

Mul\i pretind c` [n r`zboiul care a avut loc la na]terea Israelului, c>nd acesta a fost invadat de]ase popoare arabe, 600.000 de arabi au fost str`muta\i. Ceea ce nu se cunoa]te este c` a trebuit ca aproximativ 800.000 de evrei care tr`iau [n mijlocul acelor popoare arabe s` fug` pentru a-]i salva via\a din cauza urii arabilor. Solu\ia acestei probleme a refugia\ilor era simpl` — un schimb corect.

Israelul, cu un pre\teribil pentru economia lui, a absorbit pe cei 800.000 de refugia\i evrei. Dar popoarele arabe au refuzat s` accepte pe refugia\ii arabi — pe fra\ii lor. Mai degrab` i-au pus [n tabere pentru refugia\i, care au devenit pete negre de ur`]i mizerie, folosite de propagand` ca exemple pentru a [ndrepta opinia lumii [mpotriva Israelului. } i au reu]it. C>t de bine au reu]it!...

Taberele pentru refugia\i

{n 1967 c>nd Israelului i-a revenit Iudeea, Samaria ("Malul de Vest")]i Gaza, el a preluat]i taberele de refugia\i palestinieni care erau

administrare de o agen\ie a Na\iunilor Unite. Israelul a vrut s` negociere at>t problema refugia\ilor c>t Ji un acord de pace, dar arabii au refuzat. Un complot [n care refugia\ii-marionet` nu pot fi dec>t comp`timi\i. Starea lor deplorabil` este [n special vrednic` de mil` din cauz` c` a fost inten\ionat` Ji perpetuat` de fra\ii lor arabi. Nu este de mirare c` a izbucnit ^intifada`. Mul\i spun c` popoarele arabe au refuzat s` u]ureze problema refugia\ilor at>t [n 1948 c>t Ji [n 1967.

Printre cei care au f`cut aceast` observa\ie este colonelul englez Richard Henry Meinertzhagen, un expert [n problemele Orientului Mijlociu. Acesta l-a [ntrebat pe un vecin de mas`, oaspete ca Ji el la cin` [n casa unui diplomat englez: ^De ce voi arabii, cu toate resursele voastre provenite din petrol, nu face\i ceva pentru nenoroc\ii aceia de refugia\ii din Palestina?" Libanezul a r`spuns: ^Doamne Dumnezeu, [ntr-adev`r crezi c` avem de g>nd s` distrugem cea mai bun` propagand` pe care o avem? Acestea sunt o min` de aur!" C>nd Meinertzhagen a f`cut observa\ia c` aceast` opinie era inuman` Ji imoral`, libanezul a r`spuns: ^Ei nu sunt dec>t rebuturi umane, dar sunt o min` de aur politic`!" Referindu-se la aceea\i atitudine, dar exprimat` [n limbaj u]or diferit, fa\` de utilitatea taberelor de refugia\ii palestinieni, Meinertzhagen noteaz` [n cartea sa: ^Am primit r`spunsuri identice Ji de la al\i arabi"⁵⁶.

Palestinienii care ies [n strad` pu]i pe tulbur`ri sunt noua genera\ie crescut` [n taberele pentru refugia\ii. Ace]tia au fost [nv`a\i s` urasc` din cea mai fraged` pruncie.

Dup` ce Israelul a rec>]tigat Ierusalimul Ji ^Malul de Vest" [n R`zboiul din 1967, Na\iunile Unite au avut [ndr`zneala s` le numeasc` ^teritorii ocupate". {n 1922 Liga Na\iunilor recunoscuse dreptul legal, moral Ji istoric al poporului evreu la o patrie [n Palestina — inclusiv la Ierusalim. Dac` [n 1922 evreii au avut dreptul la Ierusalim, recunoscut de comunitatea mondial`, acest drept este valabil Ji ast`zi. De atunci [ncoace [ns`, au fost descoperite mari rezerve de petrol [n \`rile arabe. Neamurile compromit drepturile Israelului pentru interesele lor [n problema petrolului! Ca urmare, administra\ia Statelor Unite Ji Na\iunile Unite definesc pe nedrept Ierusalimul de Est ca ^teritoriu ocupat". {n realitate Ierusalimul de Est a devenit ^teritoriu ocupat" [n 1948 c>nd l-a ocupat Iordania. Acum, fiindc` este [n m>inile proprietarilor lui de drept, nici o parte din Ierusalim nu este ^teritoriu ocupat".

Ierusalimul — indivizibil — aparține Israelului. Aceiași logic se aplică și la „Malul de Vest”. Din nefericire guvernul Israelului este în prezent prea intimidat de imensa presiune din partea Statelor Unite și a altor puteri mondiale ca să mai insiste asupra drepturilor lui istorice la Iudeea-Samaria, așa-numitul „Mal de Vest”.

„Ei Mi-au împărțit țara”

Care este perspectiva Domnului în toate aceste evenimente? El este mângâios pe neamuri. A cui este țara pentru care puterile lumii fac presiuni asupra Israelului și o dea arabilor? În timpul prezentei readunării a evreilor în Israel, chiar înainte de stabilirea împărțirii lui Dumnezeu în Ierusalim, Dumnezeu referindu-Se la Israel și spune „poporul Meu”, iar Țării lor „Țara Mea” (Ezechiel 38:16; Isaia 11:11). Fiindcă în timpul readunării lui Israel Domnul este mângâios pe neamuri, El le va duce în „Valea lui Iosafat” (simbolul marelui timp de necaz din Daniel 12:1 și Matei 24:21), pentru a fi pedepsite din cauza păcatelor lor (mpotriva lui Israel (Ioel 3:1, 2). Primul păcat este că „Mi-au risipit poporul” printre neamuri, iar apoi în timpul readunării „Mi-au împărțit țara”. Cui și aparține țara? Arabilor? Nu! Țara aparține lui Dumnezeu și El le-a dat-o copiilor lui Israel. Dar neamurile cu aroganță împart țara lui Dumnezeu. Ele au luat 77% de la Israel, „poporul Meu”, și le-au dat arabilor, iar acum Statele Unite și alte popoare fac presiuni asupra Israelului să cedeze arabilor mai mult din țara dată lor de Dumnezeu (vezi harta de pe coperta 1, interior).

Cum evaluează Dumnezeu acțiunile Israelului în contrast cu cele ale tuturor celorlalte guverne, inclusiv ale arabilor? Cum le judecă pe fiecare? Intențiile Sale sunt revelate de profetul Ieremia (30:11):

„Căci Eu sunt cu tine (Israel), zice DOMNUL, ca să te mângâiesc; voi nimici toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici; te voi corecta cu dreptate, nu pot să te socotesc nevinovat.”

După nimicirea guvernelor, popoarele vor călători pe DOMNUL oștirilor la Ierusalim”, care va deveni capitala împărțirii lui Dumnezeu (Zaharia 8:20-23). În loc să merge în Israel și la Ierusalim și împart țara sau și-o cucerească, popoarele vor merge la Ierusalim și învețe despre Dumnezeul lui Israel, așa cum s’umblă în cântecurile Lui. În loc să merge și să dezmembreze Israelul, ele vor merge și învețe (Isaia 2:1-4).

Capitolul 4

Pacea israeliano-arab` — perspectiva biblic`

Drumul spre pacea real` [ntre Israel]i arabi este minat. Fie c` se va ajunge sau nu la vreun fel de pace, Scripturile arat` c` acest ^proces de pace” va precipita un alt r`zboi arabo-israelian. Cre]tinii care cred [n ce spune Biblia privesc ^procesul de pace” cu mare interes profetic. Cei care v`d c` timpul este scurt a]teapt` ca acest proces de pace s` pun` Israelul [n cadrul profetic din Ezechiel 38:11 — locuind ^f`r` grij`”, ^f`r` ziduri,]i neav>nd nici z`voare, nici por`i”. Apoi foarte cur>nd dup` aceea Gog]i asocia]ii lui vor invada Israelul, ceea ce va duce la nimicirea ordinii lumii prezente (Ezechiel 38]i 39). Totu]i, Scripturile indic` un alt r`zboi [ntre Israel]i arabi [nainte de desf` jurarea acestei drame din profe]ia lui Ezechiel. De aceea, fie c` se va ajunge la pace temporar` fie c` nu, acest ^proces de pace” va pune [n mi]care o serie de evenimente care vor precipita un alt r`zboi arabo-israelian. ... Dar un r`zboi arabo-israelian ar putea s` [nt>rie invazia lui Gog numai c>teva luni.

L`rgirea hotarelor

Acordul Rabin-Arafat este valabil]i ast`zi, ceea ce [nseamn` c` Israelul]i Organiza]ia pentru Eliberarea Palestinei sunt hot`r>]i s` [ncheie un acord de pace. Acesta [ns` este diferit de agenda lui Dumnezeu pentru timpul nostru, care este profe]it ca ^ziua c>nd]i (lui Israel) se vor l`rgi hotarele” (Mica 7:11). Acest acord este inten]ionat de fapt s` str>nteze hotarele Israelului. De aceea, acest acord nu va dura. Exist` o singur` na]iune pe p`m>nt c`reia i s-au stabilit hotarele [n Biblie. Acea na]iune este Israelul. Hotarele finale ale Israelului vor fi de la R>ul Egiptului la R>ul Eufrat (Genesa 15:18-21). Aceste hotare vor fi ob]inute pe deplin [n {mp`r`]ia lui Dumnezeu, dup` acest ^timp de str>mtorare” sau ^marele necaz” care va pune cap`t acestui veac sau acestei lumi (Daniel 12:1; Matei 24:3, 21, 22; |efania 3:8, 9). *(Deoarece analiza profetic` ce urmeaz` se ocup` de detalii profetice viitoare, aceste detalii sunt prezentate [ntr-un spirit de dialog. Ne mul]umim aici s` identific`m teritoriul minim pe care Israelul se pare c`-l va ocupa [nainte ca ^timpul de necaz” s` se sf>r]easc`,]i cu aceast` ocazie ne vom ocupa de imigrarea evreilor ru]i, a]a cum ea apare [n Scripturile referitoare la ^problema teritoriilor”).*

Conflictul arabo-israelian este gr̃itor [nf̃\i]at [n Psalmul 83. O privire pe harta Orientului Mijlociu din timpurile Bibliei va identifica \rile implicate ast̃zi. Acestea sunt popoarele care spun: ^Veni\i, s̃-i distrugem, s̃ nu mai fie un popor, ca s̃ nu se mai aminteasc̃ numele lui Israel! C̃ci s-au sf̃tuit [mpreuñ cu o inim̃, au f̃cut un leg̃m>nt [mpotriva ta” (versetele 4 și 5). Aceast̃ sf̃tuire [mpreuñ, desigur, se refer̃ la popoarele arabe. Deși acest Psalm este o rug̃ciune c̃tre Dumnezeu (^Dumnezeule, nu sta lini]tit! Nu t̃cea și nu odihni ...) pentru [nfr>ngerea acestor popoare (^Dumnezeul meu, f̃-i ca v>rtejul, ca paiul luat de v>nt ...) — adeṽrata [ncheiere a acestui conflict nu este descris̃. Dar Scripturile arat̃ cum se va realiza aceast̃ [nfr>ngere a arabilor.

Mica descrie ziua [n care Israelul [și [nt̃re]te și [și l̃rge]te hotarele, ca un timp sever de str>mtorare pentru restul lumii (Mica 7:11-17):

^In ziua c>nd [și (lui Israel) vor ridica iar̃ și zidurile, [n ziua aceea și se vor l̃rgi hotarele ... Dar \ara va fi pustiit̃ din cauza celor care locuiesc [n ea, pentru roadele faptelor lor ... Popoarele vor vedea lucrul acesta și se vor ru]ina pentru toat̃ puterea lor. ... Vor linge pulberea ca]arpele; vor ieși tremur>nd ca reptilele p̃m>ntului afar̃ din cet̃\uile lor; se vor [ntoarce pline de fric̃ la DOMNUL Dumnezeuul nostru.”

Ce descriere potrivit̃ a timpului de necaz! Inclus [n acest cadru al timpului de necaz, Domnul este descris (vers. 14) ca p̃sc>nd ([n ebraic̃, ^conduc>nd)⁵⁷ pe Israel pe un teritoriu care cuprinde ^Basanul” ([ñ\imile Golan) și ^Galaadul”. Jum̃tate din semin]ia lui Manase a primit tot ^Basanul” (Deuteronom 3:3, 4, 13) iar Golanul a fost parte din Basan (Iosua 21:27) și [nc̃ mai este. Iar Galaadul este parte din Malul de Est al R>ului Iordan (vezi harta VI). ^Procesul de pace” din Orientul Mijlociu negociaz̃ statutul [ñ\imilor Golan și al ^Malului de Vest”. Poate omul negocia cu Dumnezeu un statut care se afl̃ [n f̃g̃duin]ele Sale c̃tre Israel? Dac̃ Israelul este for]at s̃ compromit̃ temporar teritoriul pentru pace, Scripturile arat̃ c̃ [nainte ca ^timpul de necaz” s̃ se sf̃r]easc̃, Israelul va rec>tiga [ñ\imile Golan și nu numai Malul de Vest, ci și Malul de Est.

Mai mare imigrare din Rusia și Statele Unite

Profetul Zaharia descrie o imigrare at>t de mare a evreilor din ^Asiria” și ^Egipt”, [nc>t vor umple \ara Galaadului și Libanul

(Zaharia 10:10, 11). De aceea, Libanul (cel pu`in sudul Libanului, a]a cum este descris [n Cartea lui Iosua) apar`vine Israelului prin drept divin (Iosua 13:5, 6). Israelul deja ocup` o zon` tampon [n sudul Libanului. Dar profetic se anticip` o imigrare [n num`r at>t de mare din Asiria]i Egipt, [nc>t ^nu le va ajunge locul". Oamenii vor umple `ara Galaadului (Malul de Est)]i cel pu`in sudul Libanului.

^Asiria" este Irakul. {n Irak]i Egipt se afl` mai pu`ini de o mie de evrei. Acest num`r nu prea poate [mplini profe`ia lui Zaharia. ^Asiria" trebuie s` fie simbolic`. De exemplu, [n Mica 5:5-7, Asiria invadeaz` Israelul chiar [nainte ca acesta s` devin` o na`iune de binecuv>ntare (vers. 7). ^Asiria" este respins`. Profe`ia lui Mica este evident o relatare paralel` a invaziei lui Gog (Ezechiel 38]i 39). Este [n general acceptat c` Gog]i unii dintre asocia`ii lui care sunt men`iona`i se refer` la Rusia]i cel pu`in la unele dintre republicile fostei Uniuni Sovietice — inclusiv republicile musulmane. De aceea, imigrarea masiv` din ^Asiria" simbolic` poate fi o referire la valul actual de evrei din Rusia]i din fostele republici Sovietice. De asemenea, se pare c` ^Egiptul" este simbolic pentru lumea cre]tin` (Apocalipsa 11:8). Unde se afl` printre na`iunile cre]tine at>t de mul`i evrei care s-ar putea aduna [n Israel? Numai [n Statele Unite exist` peste 5 milioane de evrei.

{n alt` profe`ie din Ezechiel, str`vechiul exod al evreilor din Egipt este v`zut ca un microcosm al exodului evreilor dintre toate neamurile la sf>r]itul erei cre]tine (Ezechiel 20:32-38). Se spune aici c` Dumnezeu [i scoate pe evrei dintre neamuri, ^[n pustia popoarelor]i acolo M` voi judeca fa`\ [n fa`\ cu voi, cum M-am judecat cu p`rin`ii vo]tri [n de]ertul `rii Egiptului ...".

{n exodul ini`ial a trebuit ca Israel s` treac` o mare literal`]i un r>u literal pentru a intra [n `ara F`g`duit`. Lovirea ^m`rii"]i ^r>ului" din profe`ia lui Zaharia (cuv>ntul ebraic de aici nu [nseamn` Euftrat, ci doar r>u) pare s` fie simbolic` pentru [ndep`rtarea obstacolelor care au [mpiedicat pe evrei s` p`r`seasc` fosta Uniune Sovietic` (Zaharia 10:11). Obstacolul principal a fost comunismul. Odat` cu c`dereea comunismului, exodul masiv a [nceput. Peste o jum`tate de milion au imigrat [n Israel. Aceast` imigrare continu` a evreilor este mai mare dec>t din oricare alt` `ar` din lume (Ieremia 16:14, 15).

^Iat`, vin zile, zice DOMNUL, c>nd nu se va mai zice: Viu este DOMNUL care a scos din `ara Egiptului pe fiii lui Israel, ci se va

zice: Viu este DOMNUL care a scos pe fiii lui Israel din \ara de la miaz`noapte (Rusia) Ji din toate `rile unde-i izgonise! C`ci Ji voi aduce [napoi [n \ara lor, pe care o d`dusem p`rin\ilor lor."

^Procesul de pace" se [ndreapt` c`tre r`zboi

Isaia de asemenea a profetizat despre lovirea unei ^m`ri" Ji a unui ^r>u" (din nou, nu Eufratul, dup` cum incorect redau unii traduc`tori) [n leg`tur` cu o imigrare mare a evreilor din Asiria [n Israel (Isaia 11:14-16). Versetele precedente arat` c` Israel Ji Iuda sunt aduna\i [mpreun` dintre neamuri (Isaia 11:10-12). ^Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda" (vers. 13) este o paralel` la profetia lui Ieremia, unde ^casa lui Israel" din zece semin\ii (Efraim) Ji ^casa lui Iuda" din dou` semin\ii devin una [n diaspora Ji se [ntorc ^[mpreun`" [n |ara F`g`duit` (Ieremia 3:18).

Odat` ce vor fi [n \ar`, orice acord de pace va exploda [ntr-un r`zboi pe dou` fronturi, la hotarul de est Ji sud-vest. ^Ei (Israel) vor zbura pe um`rul filistenilor spre apus (F>]ia Gaza pe coasta de sud-vest a Mediteranei unde locuiesc acum palestinienii)." Cuv>ntul ebraic tradus ^zbura" [nseamn` ^un atac fulger din spate". Imaginea devine Ji mai vie deoarece cuv>ntul tradus ^um`r` se poate referi la o coast` maritim`, ^coasta (um`rul) m`rii" (Numeri 34:11 — Biblia interlinear` ebraico-englez`, J. P. Green). Orice stat sau st`p>nire palestinian` [n F>]ia Gaza va avea via\` scurt`. {n cele din urm` Israelul va ataca pe palestinieni cu rachete sau avioane din spate, dinspre Mediterana. Dar frontul de r`s`rit? ^Edom Ji Moab vor fi prada m>inilor lor (lui Israel) Ji fiii lui Amon le vor fi supu]i" (Isaia 11:14).

Aceste popoare din Vechiul Testament au ocupat teritoriile care acum sunt cuprinse [n Iordania, pe Malul de Est al R>ului Jordan Ji al M`rii Moarte (vezi harta VI). Un r`zboi [n care Israelul [nvinge Iordania Ji ocup` p`r`i din ea (Galaad, Amon, Moab, Edom) ar putea fi sc>nitea care s` provoace un val de antisemitism Ji ca urmare [nc` un exod [n mas` din Rusia (vers. 16) Ji din fostele republici Sovietice, ^}i va fi un drum pentru r`m`]i\va poporului S`u, care va mai fi r`mas [n Asiria ...".

Despre Gog se spune c` vine ^din ad>ncurile miaz`noaptei" (Ezechiel 38:14, 15). De]i multe profetii vorbesc despre o readunare dintre toate neamurile, o imigrare ^din \ara de la miaz`noapte" (care pare a fi \ara lui Gog, sau fostele republici Sovietice) este accentuat`

[n mod special (Ieremia 16:14, 15; 31:7, 8; 23:8; 3:18). {nt>i se va [ntoarca un num`r mic, ^unul dintr-o cetate, doi dintr-o familie” (Ieremia 3:14-18). Din 1878 p>n` [n 1990, la c`derea comunismului, relativ pu`ini evrei ru]i s-au [ntors. {ntr-o profe`ie a lui Isaia este pus` [n contrast aceast` imigrare ca un firicel (^str>n]i unul c>te unul”) cu [ntoarcerea masiv` din timpul c>nd ^se va suna cu trompeta cea mare” (Isaia 27:12, 13). Ce este ^trompeta cea mare”? Trompeta jubiliar` din vechime era un semnal pentru redarea drepturilor pierdute (Levitic 25). Ast`zi sunetul tr>mbi`ei drepturilor omului a d`r>mat comunismul]i peste o jum`tate de milion de evrei au fugit spre Israel. Ce va precipita acest [nc`]i mai mare val de imigrare de ^la miaz`noapte”? Urm`torul val masiv de imigrare din fostele republici Sovietice [n Israel ar putea avea loc dup` urm`torul r`zboi arabo-israelian, a]a cum se indic` [n Isaia 11:14-16. Timpul va dovedi dac` aceast` concluzie este o presupunere bun`.

Victoria decisiv` asupra palestinienilor din Gaza la vest]i asupra Moabului, Amonului]i Edomului la est, din profe`ia lui Isaia deja analizat`, are paralel` [n |efania (Isaia 11:14]i |efania 2:2-7). Timpul desf`jur`rii este ^ziua m>niei Domnului” (vers. 2). Este descris` o [nfr>ngere complet` a filistenilor din regiunea Gaza. Desigur c` filistenii literali au ie]it de mult din scen`, dar ei sunt reprezentativi pentru palestinienii care ocup` acum acel teritoriu. Ironia sor`ii, una dintre preten`iile fanteziste ale palestinienilor este c` ei sunt descenden`ii filistenilor, chiar dac` [n acela]i timp pretind a fi]i descenden`ii lui Avraam. Originea palestinienilor este identificat` [n Ezechiel (36:1-7). Domnul este m>nios pe ^popoarele dimprejur (arabii)” care au intrat [n \ara lui Israel]i au pustiit-o. Domnul va pedepsi pe ace]ti autodenumi`i palestinieni (vezi harta de pe coperta 2, interior).*

|efania de asemenea acuz` pe Moab]i pe Amon pentru toate abuzurile fa`\ de Israel. ^Am auzit insultele Moabului]i batjocurile fiilor lui Amon, c>nd def`imau pe poporul Meu]i se ridicau cu [ng>mfare [mpotriva hotarelor lor (ale Israelului)” (|efania 2:8). Domnul a cru`at str`vechiul Moab]i Amon din vremea c`l`toriei lui Israel [n pustie, dar nu cru`\ Moabul]i Amonul modern care este poporul arab al Iordaniei. {n timpul R`zboiului Israelian de

*Aceast` pedeaps` a fost deja remarcat` [n Isa. 11:13]i |ef. 2:3-7

Independență din 1948, Iordania a fost cea care a capturat „Malul de Vest” și Ierusalimul biblic („s-au ridicat cu învingătoare împotriva hotarelor lor”). Iordania a fost cea care a expulzat pe evrei de pe Malul de Vest și din Ierusalimul de Est („ei Mi-au insultat poporul”). Iordania a fost cea care a ocupat Iudeea și Samaria (greșit numindu-le „Malul de Vest”) până la victoria lui Israel în Războiul din 1967. Iordania a fost cea care a distrus toate locurile sfinte evreiești din Ierusalim. De asemenea Iordania a fost cea care i s-a alăturat lui Saddam Hussein împreună cu palestinienii în timpul Furtunii în Deșert, în speranța că-și va îndeplini amănunțitarea de a „prăjoli jumătate din Israel”. Acum, în cursul „procesului de pace”, tânărul rege Hussein al Iordaniei, ca și tatăl său, ținând cu spânzuratitate și echilibru numai lucruri bune, uitând trecutul. Dar Domnul n-a uitat. Din cauza acestor păcate, Moabul și Amonul (părași din Iordania modernă) vor deveni „un pustiu pentru totdeauna; rămânând și a poporului Meu (Israel) și va jefui, rămânând și a poporului Meu (Israel) și va stăpâni” (Ieremia 2:9).

Astfel Scripturile spun că înainte de invazia lui Gog Israelul va câștiga mai multe teritorii și mai mult popor. Acești doi factori ar putea fi precipitați printr-un război arabo-israelian care ar lărgi hotarele Israelului și în același timp ar stimula antisemitismul lumii. Antisemitismul ar precipita la rândul lui un mai mare val de imigrare în țară.

Capitolul 5

R`m`ji`a, ^turma cea sf>nt`", va fi o na`iune de binecuv>ntare

Dup` victoria decisiv` asupra arabilor (Isaia 11:14; Iefania 2:4-10; Ezechiel 36:7), Israel va locui [n pace, ^[n sate f`r` ziduri", cum este simbolizat [n Ezechiel (38:11). {n aceast` conjunctur`, Gog ji popoarele men`ionate vor invada Israelul (Ezechiel 38:3-6). Aici noi nu suntem de acord cu mul`i dintre prietenii no]tri cre]tini. Noi nu credem [ntr-un a]a-zis ^al doilea holocaust", [n care nou` zecimi dintre israeli`i vor fi ve]nic condamna`i, fiind uci]i de for`ele lui Gog, ji numai o r`m`ji` sf>nt`, de o zecime, va r`m>ne.

Scopul invaziei lui Gog

Este scopul invaziei lui Gog ca Israelul s` [nve`e odat` pentru totdeauna c` Dumnezeu este suveran? Sau scopul este ca na`iunile care atac` |ara s` [nve`e c` Dumnezeu este suveran peste Israel? La ambele [ntreb`ri r`spunsul este ^da". Dar modul [n care Dumnezeu realizeaz` acest lucru este diferit [n fiecare caz. El lupt` pentru Israel cum a luptat [n zilele din vechime: ^}i Domnul Se va ar`ta]i va lupta [mpotriva acestor popoare, cum S-a luptat [n ziua b`t`liei" (Zaharia 14:1-3). {n eliberarea lor spectaculoas` Domnul spune: ^Acum voi aduce [napoi pe captivii lui Iacov, M` voi [ndura de toat` casa lui Isarel ... c`ci voi turna Duhul Meu peste casa lui Israel" (Ezechiel 39:25, 29). Pe de alt` parte, modul [n care Dumnezeu Se va sfin`i ^[naintea mul`imii popoarelor" a]a [nc>t ele ^vor]ti c` Eu sunt Domnul", este prin [nvingerea acestor popoare (Ezechiel 38:23). Ele vor fi at>t de uimite la victoria extraordinar de deosebit` a lui Israel, [nc>t nu vor putea dec>t s` m`reasc` pe Dumnezeu. ^C`ci Eu sunt cu tine, zice Domnul, ca s` te m>ntuiesc; voi nimici toate neamurile (guvernele, nu oamenii) printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici ..." (Jeremia 30:11).

De fapt profe`ia lui Ezechiel nu arat` c>`i evrei vor fi uci]i [n timpul invaziei lui Gog. Se pune [ns` mare accent pe nimicirea for`elor lui Gog de c`tre Domnul. {n contrast se vede perspectiva lui Israel: ^Acum voi aduce [napoi pe captivii lui Iacov, M` voi [ndura de toat` casa lui Israel" (Ezechiel 39:25). O profe`ie paralel` vorbe]te c` jum`tate din Ierusalim va merge [n captivitate (nu va fi distrus) dar restul poporului va r`m>ne (Zaharia 14:2, 3). Ce se [nt>mpl` cu cei care merg [n captivitate? Profetul Isaia arat` o readunare

a evreilor dup` invazia lui Gog (Isaia 66:19, 20; 60:4-9). ^Jum`tatea” care este luat` [n captivitate [n timpul invaziei lui Gog se va [ntoarce iar`]i dup` aceea.

Sceptrul peste Israel

Acest concept al nimicirii a nou` zecimi se bazeaz` pe o traducere gre]it` a lui Ezechiel 20:37 [n Versiunea Standard Revizuit`, 1952 ([n lb. englez` — n.t.), care implic`, printre alte erori, c` ^nuiaua” pe sub care trec israeli\ii este nuiaua pentru num`rare a p`storului. Aceast` eroare de traducere s-a corectat]i se vede c` textul ebraic nu con\ine ideea de num`rare. Cuv>ntul ebraic ^shebet” poate fi tradus ^toiag” sau ^sceptru”. De]i cuv>ntul ^shebet” nu con\ine ideea de num`rare, comentatorii care sus\in un ^al doilea holocaust” [l leag` de zeciual` (Levitic 27:32, 33).

Cuv>ntul ebraic ^shebet” este adesea tradus ^sceptru” c>nd [n context este vorba despre un rege care domne]te. De fapt contextul din Ezechiel 20:37 {l prezint` pe Dumnezeu domnind peste poporul evreu [n timpul readun`rii lor (vers. 34). De aceea [n unele Biblii apare o not` marginal` la cuv>ntul ^sceptru”, ca o alternativ` de redare a cuv>ntului ^shebet”.

{n orice caz, sub Lege, c>nd fiecare al zecelea animal era dijmuit, dat lui Dumnezeu (Levitic 27:32, 33), animalul nu era inspectat ca s` se decid` a fi mai bun dec>t restul. Chiar dac` animalul era r`u, cu neajunsuri, cu lipsuri, era totu]i pentru Domnul. Aceast` procedur` nu corespunde ca imagine, cu ideea c` ^evreii cu credin\`” ar fi a zecea parte sc`pat` din invazia lui Gog, dup` cum pretind unii.

{n timp ce fiecare al zecelea animal din turm` sau ciread` era dat Domnului, ce se [nt>mpla cu celelalte nou` zecimi? Erau ucise? Nu. Ele r`m>neau vii ca turm` sau ciread` a p`storului. Prin urmare, cele nou` zecimi din animalele vii nu pot [nf`i]a moartea a nou` zecimi din Israel [n invazia lui Gog. De fapt nimic din descrierea lui Gog nu indic` astfel de nimicire masiv` de vie\i evreie]ti. Rezultatul invaziei va fi mai degrab` glorios pentru Israel, pentru ^toat` casa lui Israel” (Ezechiel 39:25).

Este mic` r`m`]i\ a sf>nt`?

Cele c>teva cuvinte ebraice traduse ^r`m`]i\`” [nseamn` ^cea ce r`m>ne, descenden\i, supravie\uitori”. {n aceste cuvinte ebraice nu este implicat` ideea de minoritate. R`m`]i\` poate fi at>t o minoritate

c>t Ji o majoritate. C>nd i se d`dea preotului ca jertf` pentru p`cat a zecea parte sau o ef` (efa = 24 l) de f`in`, el folosea numai un pumn de f`in` ca jertf` pe altar. F`ina r`mas` era numit` ^r`m`ji`" (Sf. Scr. 1874 — n.t.) sau parte care r`m>ne (Levitic 5:11-13; 2:3). Aici ^r`m`ji`a" ([n ebraic` ^yathar") este [n mod semnificativ partea mai mare.

{n Noul Testament, [n discursul Apostolului Petru, este un alt exemplu de r`m`ji` ca fiind partea mai mare (Fapte 15:14-17). C>nd Apostolul a vorbit despre ^r`m`ji`a de oameni" care vor c`uta pe Domnul [n {mp`r`via Sa, el citeaz` din Vechiul Testament, care red` expresia ^r`m`ji`a (cuv>ntul ebraic` ^she`eriyth) Edomului" (Amos 9:12). {n ebraic` ^Edom" [nseamn` ^ro]cat, Adam sau om". Prin urmare, ^Adam" sau ^om" [nseamn` ^ro]cat". Deci, expresia ^r`m`ji`a de oameni" din discursul lui Petru se refer` la cov>r]itoarea majoritate a rasei umane care va fi [n [ncercare de via` ve]nic` [n {mp`r`ie. Deoarece ambele aceste cuvinte ebraice (^yathar" Ji ^she`eriyth") sunt folosite [n Scripturi pentru a se referi la ^r`m`ji`a lui Israel", evident c` ideea de minoritate nu este implicat` [n expresia ^r`m`ji`a lui Israel".

Profetul Mica (2:12) d` o idee cu privire la m`rimea ^r`m`ji`ei lui Israel" [n trei locuri diferite:

^Te voi str>nge negre]it [n [ntregime, Iacov! Voi str>nge negre]it r`m`ji`a lui Israel, [i voi aduna ca pe ni]te oi dintr-un staul (din Bo\ra — subsol, Cornilescu Rev.; vezi Ji Sf. Scr. 1874 — n. t.), ca pe o turm` [n p`]unea ei; va fi o mare zarv` de oameni."

{nt>i, ^Iacov" se refer` [ntotdeauna la Israelul natural. De aceea, ^Iacov, [n [ntregime", pe care Domnul [l adun` sau [l str>nge [n |ar`, este egal cu ^r`m`ji`a lui Israel" din expresia urm`toare. Aceast` egalitate demonstreaz` c` ^r`m`ji`a" nu este o mic` minoritate de o zecime. Apoi, aceast` ^r`m`ji`a lui Israel" este ca o turm` de oi din Bo\ra. Bo\ra era renumit` nu numai pentru oile ei mari, ci Ji pentru turmele ei foarte mari. {n al treilea r>nd, acest staul este zgomotos pentru c` este aglomerat de oameni. Prin urmare, r`m`ji`a trebuie s` fie mare.

Traducerea Rotherham (englez` — n.t.) vorbe]te despre aceast` ^r`m`ji`" ca fiind ^oi [n str>mtorare". Aceast` traducere localizeaz` contextul, anume, timpul invaziei lui Gog, c>nd Israelul va fi [nconjurat de vr`jma]i. Versetul urm`tor arat` cum vor fi eliberate aceste oi ale lui Israel (Mica 2:13):

^Cel care face sp`rtura se va sui [naintea lor; vor face sp`rtura, vor trece pe poart` și vor ieși pe ea; [mp`ratul lor va merge [naintea lor.”

Cuv>ntul ebraic pentru ^cel care face sp`rtura” [nseamn` ^unul care scap` sau r`zbate prin”. {mp`ratul lor [și va elibera de for`ele lui Gog. Numai cei ^slabi” ([n ebraic`, ^cei care [și pleac` genunchii”), adic`, se [ntorc cu credin`\ spre Domnul [n rug`ciune, vor fi eliberați (Zaharia 12:8). Cei c`rora le va lipsi credin`a vor fi uciși (Ezechiel 20:38) și nu se vor [mp`rt` și imediat de binecuv>nt`rile speciale ale r`m` și vei sau turmei care va fi trecut` [n siguran`\ prin str>mtorare. Dar chiar și ace]tia care vor muri, c`rora le va lipsi credin`a, vor ieși afar` din mormintele lor la [nvierea general` a celor ^nedrep`i”, pentru o [ncercare sau ^judecat` corect` (Ioan 5:28, 29).

Mesia sau Cristos i se va descoperi lui Israel numai dup` eliberarea lui din invazia lui Gog, turn>nd spiritul lui Dumnezeu peste ei (Zaharia 12:9-14). Cei care vor accepta pe Cristos la vremea aceea sunt numiți ^toate celelalte familii (ale lui Israel) care au r`mas”. Prin urmare, toat` ^r`m` și a lui Israel”, care este o turm` mare, va recunoa]te pe M>ntuitorul care a murit pentru ei ... și va fi ^jale mare” [n toat`]ara. Dar chiar versetul urm`tor arat` c` se va deschide o minunat` posibilitate: ^{n ziua aceea se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un izvor pentru [cur`ire de p`cat și necur`ie” (Zaharia 13:1).

Readunarea continu` și dup` [nfr>ngerea lui Gog

Exist` readunare nu numai [nainte de invazia lui Gog, ci și dup` aceea. Aceast` readunare de dup` nimicirea lui Gog este profetit` [n Isaia 60 și 66, și de asemenea [n Ezechiel 36. Profetia din Isaia 66 este paralel` cu timpul de dup` [nfr>ngerea lui Gog, c>nd neamurile v`d slava Domnului prin marea nimicire pe care El o aduce asupra lor (Isaia 66:15, 16, 18 și Ezechiel 39:21). Aceast` profetie din Isaia mai arat` și c` unii dintre neamuri scap`. ^Voi trimite neamurilor pe cei care vor sc`pa din Israel ... ei vor vesti slava Mea printre neamuri. Voi aduce pe to]i fra]ii vo]tri din mijlocul tuturor neamurilor ... la muntele Meu cel sf>nt, la Ierusalim” (Isaia 66:19, 20).

Similar, profetia din Isaia 60 arat` c` neamurile vor vedea slava lui Dumnezeu peste Israel și vor veni [n armonie cu {mp`r`ia lui Dumnezeu [nceput` [n Israel; ^și neamurile vor umbra [n lumina ta”.

Dup` ce se va sf>r)i str>mtorarea Ji [n Israel se va stabili {mp`r`ia, readunarea va continua. ^Cor`biile din Tarsis sunt [n frunte, ca s` aduc` [napoi de departe pe fiii t`i, cu argintul Ji aurul lor, pentru Numele DOMNULUI, Dumnezeuului t`u, pentru Numele Sf>ntului lui Israel, care te-a pream`rit" (Isaia 60:2-9).

Pasajele paralele din Ezechiel 36 dau detalii [n plus (versetele 23-38). Specific, versetul 23 se concentreaz` asupra timpului de dup` [nfr>ngerea lui Gog: ^De aceea voi sfin`i Numele Meu cel mare, care a fost profanat printre popoare, pe care l-a\i profanat [n mijlocul lor. } i popoarele vor cunoa`te c` Eu sunt DOMNUL ... c>nd voi fi sfin`it [n voi sub ochii lor" (Ezechiel 36:23; 39:21-23, 27). Dup` ce popoarele p`g>ne {l vor recunoa`te pe Domnul [n eliberarea miraculoas` a lui Israel de for\ele invadatoare, se a]teapt` continuarea readun`rii: ^C`ci v` voi scoate dintre popoare, v` voi str>nge din toate \`rile Ji v` voi aduce iar` Ji [n \ara voastr`. V` voi stropi cu ap` curat` Ji ve\i fi cur`\i\i ..." (Ezechiel 36:24, 25). S` se noteze c` ace]ti evrei aduna\i dup` invazia lui Gog sunt ^cur`\i\i cu ap`" [ntocmai cum cei aduna\i [nainte de invazie sunt cur`\i\i [n ^izvorul pentru p`cat" (Zaharia 13:1). De asemenea, turma nou-venit` [n vremea aceea va primi Spiritul sf>nt a]a cum a primit turma lui Israel care era deja [n \ar` Ji care a fost eliberat` [n timpul invaziei lui Gog (Zaharia 12:9, 10).

^R`m`ji'a lui Israel", care fusese o turm` mare [nainte de invazia lui Gog (Mica 2:12), cre]te dup` [nfr>ngerea lui Gog, cuprinz>nd Ji pe cei readuna\i Ji cur`\i\i. ^Voi [nmul\i pe oameni ca pe o turm` de oi." Aceast` turm` combinat`, care este acum mai mare, este numit` ^turm` sfin`it`" (Ezechiel 36:37, 38).

Comentatorii care sus\in un ^al doilea holocaust" cred c` to\i evreii se vor [ntoarce [n Israel [nainte de invazia lui Gog. Dar propor`ia de nou` zecimi care vor primi judecat` [n |ar` [n timpul invaziei lui Gog devine f`r` sens dac` mai sunt totu]i evrei [n afara Israelului care se vor [ntoarce (de asemenea Isaia 66:18-20; 60:4-9 Ji Ezechiel 36:23-28). Ideea nimicirii a nou` zecimi devine [nc` Ji mai lipsit` de sens dac` lu`m [n considerare c` [n timpul invaziei lui Gog ^jum`tate din cetate va merge [n captivitate (exil)" (Zaharia 14:2). Ace]ti evrei exila\i t>rziu vor face parte din segmentul care se va [ntoarce dup` invazia lui Gog. Ei vor avea posibilitatea s` se cure\e, vor primi Spiritul Sf>nt Ji vor face parte din ^turma sfin`it`" [mpreun` cu cei care au trecut cu via`\` prin invazia lui Gog.

Ambele p`r\i ale acestei turme — cei care vor fi vii [n timpul invaziei lui Gog Ji cei care se vor aduna [n Israel dup` [nfr>ngerea lui Gog — vor accepta pe M>ntuitorul, vor fi sp`la\i Ji vor primi Spiritul sf>nt. De aceea ea este o ^turm` sfin\it`", sf>nt`, adic` pus` deoparte pentru serviciul lui Dumnezeu, pentru scopul destinat lor de Dumnezeu. Pentru ce serviciu este pus` deoparte ^turma sfin\it`"?

Scopul destinat ^turmei sfin\ite"

Aceast` turm` sfin\it`, mare, cur`it`, descenden\ii lui Iacov, este s`m>n\ a p`m>nteasc` a lui Avraam (^nisipul de pe `rmul m`rii"), care va lucra [mpreun` cu s`m>n\ a spiritual`, Cristos Ji Biserica Sa (^stelele cerului") pentru a binecuv>nta toate familiile p`m>ntului (Genesa 22:16-18; Galateni 3:16, 27-29). Toat` |ara promis`, de la Euftrat la R>ul Egiptului, va apar\ine atunci acestor descenden\i, r`m` Ji\ a lui Iacov (Genesa 13:15, 16; 15:18), pentru c` Ierusalimul va fi capitala {mp`r`\iei lui Dumnezeu, iar |ara lui Israel va fi baza din care va opera aceast` {mp`r`\ie.

Nu este o exagerare din partea Apostolului Pavel c>nd spune, ^... tot Israelul va fi m>ntuit" (Romani 11:26). Cum va fi m>ntuit? Va fi ^m>ntuit" prin Eliberatorul, Cristosul, care va veni din Sion, {mp`r`\ia lui Dumnezeu. Eliberatorul Ji va m>ntui prin ^[ndep`rtarea nelegiuirilor de la Iacov". Prin moartea lui Cristos ei sunt salva\i din moartea adamic` Ji de condamnarea Legii Mozaice. De ce? ^Ei sunt iubi\i din cauza p`rin\ilor lor. C`ci darurile de har Ji chemarea lui Dumnezeu sunt f`r` schimbare" (Romani 11:28, 29).

Atunci p`rin\ii lui Israel — Avraam, Isaac, Iacov, David, Samuel, Ilie Ji to\i ceilal\i — vor constitui guvernul lui Israel Ji vor fi ^prin\i" pe p`m>nt, ^copii" ai {mp`ratului Ji ai Miresei Sale (Psalmul 45:10-16). Dumnezeu va restabili (prin [nvierea mor\ilor) pe ^judec`torii lor ca odinioar` Ji pe sf`tuitorii lor ca la [nceput" (Isaia 1:25, 26). Astfel {mp`r`\ia lui Dumnezeu pe p`m>nt va [ncepe [n Ierusalim Ji [n Israel, Ji [n cele din urm` se va extinde p>n` la marginile p`m>ntului (Isaia 2:2, 3).

^Se va [nt>mpla [n zilele din urm` c` muntele ({mp`r`\ia) casei DOMNULUI va fi [ntemeiat ca cel mai [nalt munte; se va [n`l\ a deasupra dealurilor Ji toate popoarele se vor [ngr`m`di spre el. } i multe popoare se vor duce Ji vor zice: Veni\i, s` ne suim la muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacov, ca s` ne [nve\ e c`ile Lui Ji s` umbl`m pe c`r`rile Lui. C`ci din Sion (de la

s`m>n\va spiritual` de binecuv>ntare) va ie]i legea]i din Ierusalim (s`m>n\va natural` de binecuv>ntare) cuv>ntul DOMNULUI."

{ntreaga lume — inclusiv popoarele arabe — se va sui s` se [nchine Dumnezeului lui Iacov la Ierusalim. Popoare de toate limbile vor merge s` se roage Domnului Dumnezeului lui Israel pentru c` vor [n\elege c` Dumnezeu [l binecuv>nteaz` pe Israel (Zaharia 8:3, 21-23):

^... Ierusalimul va fi numit cetatea adev`rului]i muntele DOMNULUI o]tirilor, muntele cel sf>nt ... Locuitorii unei cet`vi vor merge la cealalt`, zic>nd: Hai s` implor`m de [ndat` pe DOMNUL]i s` c`ut`m pe DOMNUL o]tirilor! } i multe popoare]i neamuri puternice vor veni s` caute pe DOMNUL o]tirilor la Ierusalim]i s` se roage DOMNULUI. ... {n zilele acelea, zece oameni din toate limbile popoarelor vor apuca pe un iudeu de poala hainei, zic>nd: Vrem s` mergem cu voi; c`ci am auzit c` Dumnezeu este cu voi!"

C>nd procesul de pace al oamenilor va e]ua, procesul de pace al lui Dumnezeu va avea succes. Pacea pe care Dumnezeu o va aduce pentru Israel]i pentru [ntreaga lume va fi atotcuprinz`toare]i permanent`. Toate popoarele, evrei]i neamuri, israeli\i]i arabi, care vor bea cu credin`\` din ^apa vie\ii f`r` plat`"]i care vor birui, vor ^mo]teni aceste lucruri" (Apocalipsa 22:17; 21:7).

Bibliografie

1. James W. Parkes, END OF AN EXILE ISRAEL, THE JEWS AND THE GENTILE WORLD. (Marblehead, MA: Micah, 1982).
2. Edward H. Flanney, THE ANGUISH OF THE JEWS: 23 CENTURIES OF ANTI-SEMITISM (New York: Macmillan, 1965), p. 31.
3. David A. Rausch, A LEGACY OF HATRED: WHY CHRISTIANS MUST NOT FORGET THE HOLOCAUST (Grand Rapids: Baker Books, 1990), p. 20-21.
4. Claude Duvernoy, "Controversy of Zion", JERUSALEM COURIER, Vol. 5, Nr. 5, p. 3.
5. Dennis Prager și Joseph Telushkin, WHY THE JEWS? (New York: Simon & Schuster, 1983), p. 94, 95.
6. Ibid., p. 95.
7. Max I. Dimont, JEWS, GOD AND HISTORY (New York: Signet, 1962), p. 227.
8. Prager și Felushkin, WHY THE JEWS?
9. Samuel Katz, BATTLEGROUND: FACT AND FANTASY IN PALESTINE (New York: Bantam Books, 1973), p. 106.
10. Dio Cassius, HISTORY OF THE ROMANS, lxi, citat de Haas, HISTORY, p. 55; p. 52-56; de asemenea Theodor Mommsen, PROVINCES OF THE ROMAN EMPIRE, I, p. 243.
11. Abba Eban, MY PEOPLE (New York: Behrman House, 1968), p. 323.
12. Barnett Litvinoff, TO THE HOUSE OF THEIR FATHERS (New York: Frederick Praeger, 1965), p. 114.
13. ENCYCLOPEDIA JUDAICA (Jerusalem: Encyclopedia Judaica, 1973), p. 872.
14. Abba Eban, MY PEOPLE, p. 123.
15. James Parker, WHOSE LAND? A HISTORY OF THE PEOPLES OF PALESTINE (Harmondsworth, Great Britain: 1970), p. 66.
16. Erich Kahler citează această declarație din KNOWLEDGE OF CRIMES, p. 167, [în THE JEWS AMONG THE NATIONS (New York: F. Ungar, 1967), p. 144.
17. Philip A. Hitti, A SHORT HISTORY OF SYRIA (New York: Macmillan, 1959), p. 170.
18. Ibid., p. 622.
19. Yahya Armajami, MIDDLE EAST PAST AND PRESENT (Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1970), p. 143.
20. Arieh I. Avneri, THE CLAIM OF DISPOSSESSION (New York: Herzl Press, 1982).
21. Conte Constantine F. Volney, TRAVELS THROUGH SYRIA AND EGYPT (New York: E. Duyinck & Co., 1798).

22. Hitti, HISTORY OF THE ARABS (New York: St. Martin's Press, 1956).
23. Alfred Bonne, THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE NEAR EAST (London: K. Paul, Trench, Trubner & Co., 1945).
24. David Ben-Gurion, ISRAEL: A PERSONAL HISTORY (New York: Herzl Press, 1972) p. 817.
25. Sachar, A HISTORY OF ISRAEL.
26. Thomas Shaw, TRAVELS AND OBSERVATIONS (Oxford: Printed at the Theatre, 1738).
27. Volney, TRAVELS THROUGH SYRIA AND EGYPT.
28. Alphonse de Lamartine, RECOLLECTIONS OF THE EAST (Philadelphia: Carey, Lea & Blanchard, 1838).
29. British Foreign Office Documents 78/1294, Pol. Nr. 36.
30. TIME, 3 ianuarie 1994.
31. Irving Howe |i Carl Gershman, Ed., ISRAEL, THE ARABS AND THE MIDDLE EAST (New York: Quadrangle Press, 1972), p. 178.
32. "Foreign Relations of the United States: Diplomatic Papers."
33. LEAGUE OF NATIONS PUBLICATIONS, V.I.A. MANDATES, 1935, 27-th Session.
34. UNRWA Reviews, Inform. Paper, nr. 6.
35. Anny Latour, THE RESURRECTION OF ISRAEL (Cleveland: World, 1968), p. 318.
36. Michael Curtis, Ed. THE PALESTINIANS: PEOPLE, HISTORY, POLITICS (New Brunswick: Transaction Books, 1975).
37. George Antonius, THE ARAB AWAKENING: THE STORY OF THE ARAB NATIONAL MOVEMENT (Philadelphia: 1939).
38. Ibid.
39. Howe |i Gershman, ed., ISRAEL, THE ARABS AND THE MIDDLE EAST.
40. Ibid., p. 178.
41. Kamal Jumblatt, I SPEAK FOR LEBANON (London: Zed Press, 1982).
42. Ibid.
43. TROUW (cotidian, Olanda), 31 martie 1977.
44. Felix Bovet, EGYPT, PALESTINA, PHOENICIA: A VISIT TO SACRED LANDS (London: Hodder & Stoughton, 1882).
45. Stephen Olin, TRAVELS THROUGH SYRIA AND EGYPT (New York: Harper & Bros., 1851).
46. Elliot Green, JERUSALEM POST, 11 iunie 1994, p. 6.
47. Howe |i Gershman, Ed., ISRAEL, THE ARABS AND THE MIDDLE EAST, p. 178.

48. "London: His Majesty's Stationary Office", Cap. 10, 1937.
49. Ernest Frankenstein, JUSTICE FOR MY PEOPLE (London: Nicholson & Watson, 1943), p. 130.
50. Joan Peters, TIME IMMEMORIAL (New York: Harper & Rowe, 1984), p. 4.
51. Martin Gilbert, ARAB-ISRAELI CONFLICT (London: Weidenfeld & Nicolson, 1992), p. 8.
52. Latour, THE RESURRECTION OF ISRAEL, p. 203.
53. Yedelya Atland, HARSH REALITIES (Jerusalem: C.M. Israel Group Ltd., 1989) p. 19.
54. Howe și Gershman, ISRAEL, THE ARABS AND THE MIDDLE EAST, p. 207.
55. Atland, HARSH REALITIES, p. 19, 20.
56. MIDDLE EAST DIARY: 1917-1956 (London, Cresset Press).
57. STRONG'S EXHAUSTIVE CONCORDANCE OF THE BIBLE nr. 7462.